

Josipa Ergić

DUHOVNI
RAST
BOŽJEG DJETETA

www.digitalne-knjige.com

Josipa Ergić

DUHOVNI RAST BOŽJEG DJETETA

2022.godine

DUHOVNI RAST BOŽJEG DJETETA

Josipa Ergić

© Copyright Josipa Ergić. Sva prava pridržana.

Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*Bilo bi dobro kad biste knjigu čitali u tišini svoga
srca u kojemu se kriju najveća blaga data nam
od Gospodina! Čitajte ju polako, ne žurite nigdje!*

*Ulazeći u riječi ove knjige zamolite Duha Svetoga
za zajedništvo i vodstvo u čitanju iste!*

Božji blagoslov!

Pripremila: Josipa Ergić

Uredio i obradio: Nenad Grbac

SLIJEDITE LJUBAV

Tražeci sebe, tražeci odgovore, smjernice u vašim životu kuda trebate ići, što vam je za činiti kako biste činili volju Božju, ponekad će vam možda pasti na um misao da tapkate u mraku, da ste se izgubili. U tim slučajevima zna uslijediti razočarenje u sebe sama. Ali ne brinite, ne bojte se, jer ste već napravili prvi korak. Pokrenuli ste se. Počeli ste tražiti svoj smisao. Napravili ste veliki korak čije veličine vjerojatno niste svjesni, ali tim korakom odlučili ste svoj život predati Bogu, a uz Božju pomoć pronaći će te i svoju svrhu. Osluškujte... Bog će doprijeti do vas. Ponekad kroz pjev ptica, ponekad kroz zalazak sunca, razgovor s nekim poznanikom, kroz redak u Svetom Pismu. On je svugdje. Na nama je koliko smo zaista otvoreni da Njegov trag prepoznamo u svemu što nas okružuje.

Svatko od nas je došao na ovaj svijet sa svojim poslanjem, zato smo svi toliko različiti. Svatko je individua za sebe, jer kad bismo svi bili isti, međusobno jednaki, ne bismo mogli učiti jedni od drugih, ne bismo imali potrebe rasti, razvijati se, duhovno se uzdizati. Razlike među nama stvorene su da bi nas ujedinile. Zato budimo zahvalni na tolikoj različitosti kojom smo okruženi, ona nam je prilika za dublji odnos s Bogom.

Budite sigurni da ste ovdje sa zadatkom datim od Gospodina koji samo vi možete ispuniti, te na taj način postati Isusovim apostolom. Ispunjavajući poslanje koje smo zadobili, mi širimo Evanđelje, a to je jedna od bitnijih potreba za kojima bismo trebali težiti ako želimo postati Isusovim učenikom. Širenje Riječi Božje. Odlučimo se upravo za to, za

prihvatanje Božjeg poziva, za ispunjenje poslanja koje smo zadobili od Gospodina, te za nagoviještanje Njegove Riječi. Dopustite da vas Ljubav preplavi, dopustite Mu da vas voli, dopustite Mu da vas vodi. Nek pronađe svoje mjesto u vašem srcu, jer je ono most između vas, drugih ljudima i Boga. Time vaše srce također postaje most vas i ljudi koji su se udaljili od Njega, no otvorenog su srca prema vama. Moleći za njih, za povrijeđene, iznevjerene, izgubljene, koji su u oceanu tuge svoje srce zatvorili Bogu, vi postajete most između njih i Boga, postajete poveznica. Znajući da Bog tako djeluje, svjesni Njegove veličine, odvažimo se biti taj most. Jer molitvom, postepeno Bog otvara i najtvrdja srca.

On je prepun ljubavi, milosti i dobrote odlučio stvoriti čovjeka na svoju sliku. Odlučio je sebe, po svom Sinu proslijediti ovom svijetu tako da Njegova Riječ uvijek biva prisutna među narodom. Radosna vijest, odnosno Evanđelje, koje će kasnije biti propovijedano bit će zapravo upute koje je Gospodin, po svomu Sinu Isusu Kristu, ostavio nama na čuvanje i širenje dalje u svijet. Mi time postajemo Njegovi misionari, Njegovi učenici, čija zadaća postaje nagoviještanje Božje Riječi. Ta Riječ zapravo postaje karta našeg života, postaje uputa za naš život. U Njoj se nalazi sve što nam za života treba. No ljudi, slijepi pored zdravih očiju, ne vide tu Riječ, ne vide Boga u svom životu, već trču za ovozemaljskim reflektorima. U centar svog života stavljaju grijeh, grijeh koji na početku možda i izgleda primamljivo, što je sotoni i namjera, no kasnije, slijedeći taj grijeh, tu požudu, ovisnosti, ogovaranja, spletkarenja, bludne misli, zapravo bivamo okovani grijehom, a vođeni grijehom svoje misli prepuštamo krivom vodstvu. A kakve su nam misli, takav nam je i život.

Stoga se potrudite izbaviti iz ropstva vlastitih misli. Niste ni svjesni koliko toga dobrog za sebe možete učiniti kad se odlučite očistiti svoje misli, svoje srce, te svoj život predati Gospodinu. A nagrade koje dobivate zbog te odluke su vječne. Te nagrade ne samo da vas oslobađaju grijeha s kojim ste bili zavedeni, već dobivate sposobnosti od Boga da unaprijed možete prepoznati grijeh. To zapravo u vama progovara savjest. Bog vas preko nje upozorava na nadolazeća zbivanja ili vas opominje da se pokajete za svoje grijeh, tako da se On može nastaniti u vaše čisto srce. Srce koje je pripremilo mjesto za Božji boravak u njemu. Naša savjest je veoma osobni susret s Gospodinom. Dobro ju oslušajte.

Bog vam daje taj blagoslov da se na vrijeme možete pripremiti, zaštititi te zamoliti Gospodina da stavi svoj štit pred vas i podari vam snagu da se od istog grijeha i obranite, odnosno da mu ne dozvolite da dopre do vašeg srca. Osobito ako je riječ o grijehu na koji ste prije u vašoj prošlosti znali pokleknuti. Tad zamolite Gospodina za jakost ali istovremeno i za poniznost. Jakost duhovnu i karakternu, a poniznost da svjesni vlastitih nedostataka stanete pred Gospodina i prihvatite Njegovu Milost.

Biti ponizan, osobito danas u ovome svijetu, velika je nagrada od Boga. Biti ponizan znači nikada ne gaziti nečije dostojanstvo, i kada znate da ste u pravu, ne raspravljati, uljudno odgovoriti, prihvatiti osobu s kojom razgovaramo, bez obira na njezin temperament, te kasnije, u miru svoga doma, ili na nekom drugom mjestu koje je predloženo za vaše susrete sa Gospodinom, svakako Mu zahvaliti na toj osobi, jer koliko god čudno zvučalo, ona je stavljena u vaš život kako bi

vam pomogla da rastete u svom odnosu s Gospodinom, da rastete u svojoj duhovnoj zrelosti.

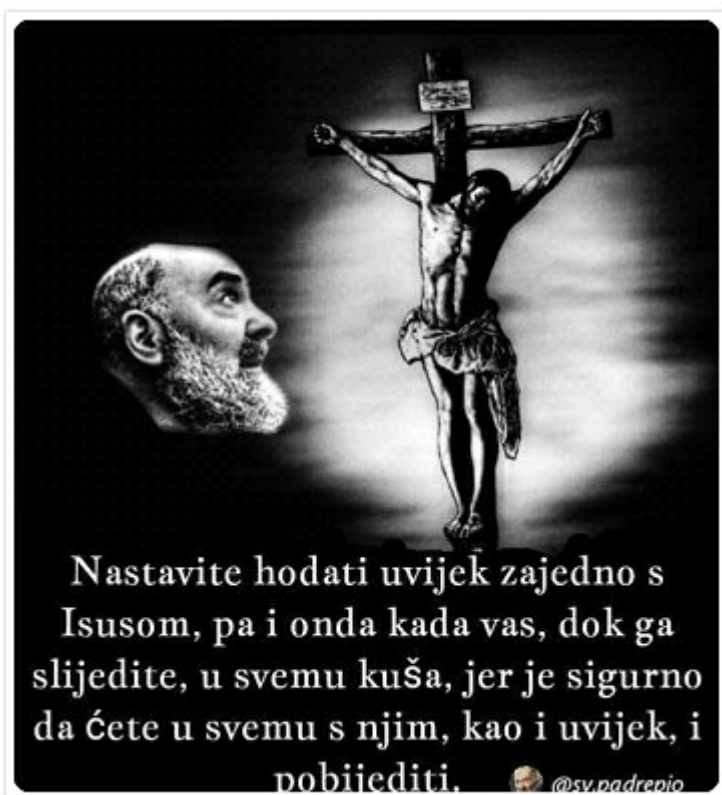
Svaka osoba koja je bila ili još jest dio našeg života nije slučajno tu. Bog ju je poslao u naš život kako bi nam pomogla izgraditi Kristoliki karakter. Zato nemojte druge pokušavati mijenjati, jer baš zbog te različitosti postajemo sposobni uzdignuti se duhovno. U različitosti jačate svoju nutrinu, a ona nam je itekako važna na našem duhovnom putovanju. Prihvaćajući različitosti ili možda čak i nečija odbijanja, prihvaćajući uvrede, rane koje su nam nanesene, zapravo odlazimo u Božju bolnicu, jer nam samo Gospodin takve rane može zaliječiti, te nam ujedno pojasniti koju smo lekciju naučili zadobivši te rane, i zašto je dopustio da nam poneki ožiljak i ostane. Tad postajemo svjesni što se zapravo dogodilo. Bog ne želi da patimo, no dopustit će da se malo pomučimo kako bi nas formirao. Jer u toj trenutnoj zbrci našeg života, mi postajemo Božja glina a On nas oblikuje na najbolji mogući način, kako bi nam pokazao i dokazao nam da smo sposobni slijediti Krista. Ponekad je to malo teži put, ali je svakako pravi put za nas. Jer kad dođemo na kraj jedne životne etape, uviđamo da je svaka patnja bila vrijedni putokaz na Božjoj karti koju smo dobili za vrijeme našeg stvaranja. I onda kad uvidite da u tuzi zapravo osjećate radost, jer postajete svjesni nagrade kojom vas je Gospodin blagoslovio, ništa vas više u životu neće moći raniti na način na koji ste prije bili ranjavani, jer uviđate da uz Božju ruku koja vas vodi, nitko i ništa vas neće moći spriječiti na ostvarenju ciljeva koji vas vode ravno u Božje ruke. Na taj način vi postajete otvoreni za ljubav.

Ljubav je bit Božjeg karaktera. Ljubav je ta koja nas ujedinjuje, Ljubav je ta koja život čini lakšim. Stoga ne zatvarajte svoje srce, prepustite se Ljubavi koja je svjesna vaše boli, Ljubavi koja će vas izliječiti. Zar nije predivno živjeti u tom saznanju da ste stvoreni kako biste primali ljubav, a potom bivate blagoslovljeni da osjećate potrebu da primljenu ljubav širite dalje. Kolika li je zapravo ljubav Njegova to nikada nećemo znati, no imajući potrebu širiti ljubav koju osjećamo, dijelić je Božje ljubavi koju ovdje na Zemlji možemo osjetiti. Odnosno osjećajući takvu ljubav zapravo osjećate Božje prisutstvo u vašim životima. Svijet se u tom trenutku zaustavlja, a mi, prožeti Njegovom veličinom, bivamo preplavljeni osjećajem mira i spokoja, osjećajući da naša duša diše i raste zajedno u Gospodinu.

A od čega zapravo sve kreće? Od zahvalnosti. Ona je kotač koji nas pokreće. Od zahvalnosti sve potječe. Kad postanemo zahvalni na „malim“ stvarima, situacijama, no ljudima lišenim zdravlja itekako velikim stvarima, tad zapravo progledamo. Stvarima poput zahvalnosti što smo se probudili, što nam je data nova mogućnost da se približimo Gospodinu. Kad uvidimo koliko smo zaista sretni i blagoslovljeni u udjeljenim nam darovima, tad počinjemo zapažati, rekla bih čak i vidjeti Krista u svemu oko nas. Jer ako ne vidimo te „male“, većini nebitne blagoslove, zapravo postajemo slijepci. Živimo zatvorenih očiju, zatvorenih mogućnosti za mnogo toga. Zatvaramo svoje srce, podižemo zidove, poneki čak i utvrde, te postepeno, s vremenom, bivamo ogorčeni, ljuti, tužni, tjeskobni, uvijek u nekoj brizi, nikad u nadi, lišeni mogućnosti za brojne darove kojima smo mogli uživati, samo da smo progledali, da smo prihvatili Ljubav s kojom nas

Gospodin želi obilato blagosloviti, no, zatvorivši svoje oči, svoje srce, zatvorili smo put milosti, put blagoslova. Stoga, dragi čitaooče, nemoj se bojati progledati. Otvori širom svoje oči, Bog ti želi pokazati cijeli svijet, samo Mu trebaš vjerovati.

Nastavite hodati uvijek zajedno s
Isusom, pa i onda kada vas, dok ga
slijedite, u svemu kuša, jer je sigurno
da ćete u svemu s njim, kao i uvijek, i
pobijediti. @sv.padrepio

USMJERITE SVOJ ŽIVOT GOSPODINU

Dođe vrijeme i oluja, vrijeme kad nam se čini da je Bog tako daleko. E tad, baš tada, Bog iskušava našu vjeru, naše riječi koje smo govorili za vrijeme predivnih životnih perioda, u kojima smo razmišljali „hladne glave“. Na tom ispitu naše vjere pokazujemo kakvi smo uistinu u našoj nutrini. Tad pokazujemo tko smo i dokazujemo suštinu svojih riječi. Ali svakako imajte na umu da u tom, vama izrazito teškom vremenu Bog zna kako se osjećate, On vas poznaje bolje nego vi sami sebe i svjestan je vaše boli, vaših jecaja. On nije strog, naprotiv, naš Otac je pravi Otac, kakav bi Otac i trebao biti, blag, milosrdan, pun ljubavi i razumijevanja, nikada vas ne osuđuje i nikada vas neće napustiti. Kad vas nešto boli, Boga boli još jače, kad vi plačete, Bog je tu uz vas, svojim zagrljajem i šaptom vas tješi. No, sve te loše situacije u životu Bog dopušta da bi nas oblikovao. Da bi oblikovao naše srce, našu osobnost, naš karakter, kako bismo bili što sličniji Njemu. Dopustite Mu da vas oblikuje. Predajte Mu kormilo svog života i Bog će od njega učiniti čudo.

Kad vas zadesu gore spomenute životne krize nemojte optuživati Boga. On vas vodi, On kontrolira vašim životom i nikada ne bi dopustio da vas zadesu nevolje koje vama idu na štetu. Imajte povjerenje u Njega. Nevolje su tu samo da bi vas oblikovale, da bi učvrstile temelje vaše vjere, da bi vas u konačnici uzdignule k Bogu. Budite zahvalni na takvim razdobljima vašeg života, jer se nipošto to ne zbiva bez razloga. Tokom oluja mi vapimo Njegovoj pomoći, Njegovoj blizini, i na taj način, nesvjesni svog djelovanja, dopuštamo Mu da nas mijenja. I tad dolazi do početka promjena vašeg karaktera, dolazi do procvata vaše duše, vašeg Duha. Vjerujte

Mu. Iz nevolje vi izlazite jači negoli ste bili kad ste ušli u nju. Jer vas je tokom nje Gospodin blagoslovio snagom i vjerom da ju pobijedite i da iz nje izvučete lekcije koje vas kuju, lekcije koje će promijeniti vaše razmišljanje, jer mijenjajući se, na takav način otvarate neke nove horizonte koje vaš duh vode prema Kristu, a upravo to je ono čime bi svi trebali težiti. Da budemo poput Krista. Imajući to na umu, dopustite Mu da vas promijeni.

Ne usmjeravajući se Gospodinu, obično se desi da skrenemo sa puta koji je On pripremio za nas, jer smo odlučili sami prolaziti kroz životne nedaće. Ali što se onda događa, kakve su posljedice odvajanja od Gospodina? Postanete osobom kakva vam ne priliči. Uviđate da osmijeh, koji je bio vaš najljepši modni dodatak, odjednom iščezne, nestao je, više ga nema. Iako živite svoj život, osjećate da to niste vi. Postajete previše koncentrirani na ovozemaljske utjecaje, koji polako crpu sve više vaše energije, pretvarajući vas u nešto što vi niste. I tada se događa vaš strah, nemir, nezadovoljstvo, tjeskoba. Kad sve te unutaranje nemire, taštine koje vas gušu, ne daju vam mira, čak bih se usudila reći da vas opsjedaju, jer konstantno mislite na te kradljivce sreće, kradljivce spokoja, kada to stavimo na prvo mjesto, Boga stavljamo sa strane. On biva samo promatrač, umjesto glavna uloga u našim životima. Postajete nezadovoljni konačnim ishodom, frustrirani i tjeskobni, a upravo to se događa kad se čvrsto držimo za probleme.

U moru tih negativnosti u kojima se utapate, pozovite Gospodina da vam pomogne. Uхватite tu Ruku spasenja koja vam želi pomoći ali vi joj to ne dopuštate. Pružite svoju ruku,

Gospodin će ju primiti i izvaditi vas iz ropstva očaja u koji ste upali, odnosno spasiti vas od sigurnog utapanja.

No da bismo shvatili značenje svog života, tko je zapravo Bog i što je za nas učinio, trebamo prvenstveno promijeniti način razmišljanja. Znajte da je Bog s vama u svim životnim situacijama. Upamtite, mi smo ti koji se mijenjaju. Bog je uvijek isti, ali mi pak, s druge strane, ne ostajemo vjerni svojim riječima. Mi svojim razmišljanjem odlučujemo koliko želimo pripadati Bogu i Njegovu vodstvu.

Dopustite Gospodinu da vas vodi kroz ovozemaljske pute kojima u konačnici pripremate put za Nebo. Predajte Mu svoj život.

A što zapravo znači predati Gospodinu svoj život? To je sve ono za što vi živite. Nekom su to njegova djeca, njegova obitelj, nekomu je to karijera, posao snova, drugima pak financije, a nekima njihovo zdravlje. Kad Mu predate sve, tad Mu dajete za pravo da vas usmjerava, da vas vodi, da vas potiče na promjene. Dopuštate Mu da vam pomogne. Da kročite Njegovom stazom, odnosno stazom koju je On pripremio za vaš put, za svrhu vašeg života. Stazom koja će vam promijeniti život na bolje, tražeći od vas veći ulog ali samim time i puno veće milosti negoli ste ih tražili.

Dakle, kad počnete živjeti usredotočeni na svoju svrhu, Bog će taj trenutak prepoznati i usmjeriti vas kojim putem ići. Mene je usmjerio mišlju. Jedno sam se jutro probudila i samo mi je glavom prošla misao, misao koja se taj trenutak činila pomalo čudna, no ubrzo sam ju usvojila jer sam spoznala svoju svrhu u njoj. Svrhu koju bez Božje pomoći sama ne bih nikada uvidjela, jer je to nešto što meni samoj

nikada ne bi palo na pamet. A onda sam shvatila da sam u tom trenutku bila nadahnuta Duhom Svetim, jer On, ako Mu to dopustimo, može upravljati našim mislima. U to vrijeme sam često Duha Svetog molila za pomoć. Molitvom, da uđe u moje misli i Božje planove za mene predoči mi u njima te mi pomogne da to šaljem dalje, da to pošaljem u svijet.

Počnite od vaše svakodnevnice. Pokušajte ju gledati kao svakodnevno služenje Bogu, bilo da se radi o vašoj obitelji, vašem poslu, kućanskim obavezama, gledajte na to na način da služeći ljudima oko sebe zapravo služite Bogu. Preusmjerite svoj život i njegovo značenje. Budite odlučni predano Mu služiti, jer u tom služenju, u toj službi otkrivat će te svoju svrhu, odnosno, Božju svrhu za vaš život.

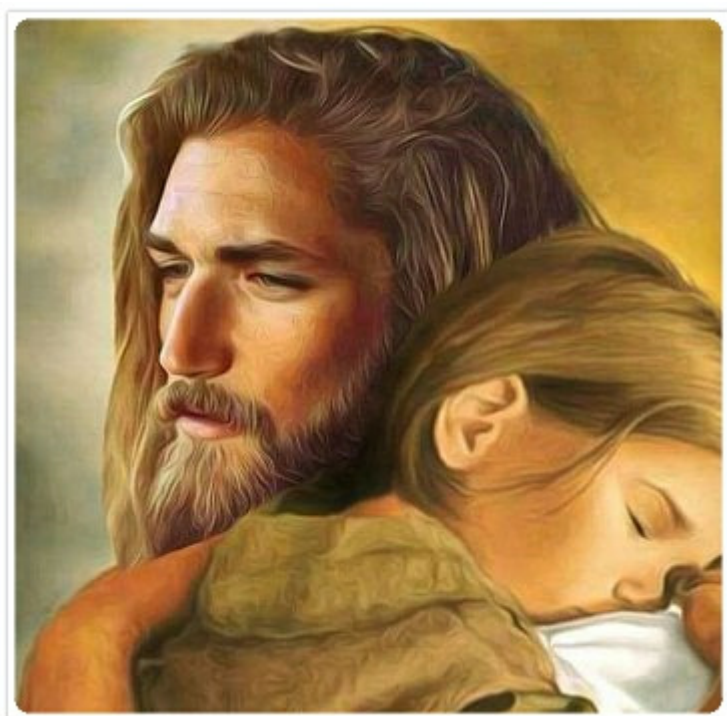
I tada će se u vašem životu početi događati velike, vidljive, možda bih se usudila reći i opipljive promjene, jer vaš život sad dobiva potpuno novo ruho, novo značenje. Zašto opipljive? Jer su vaša osjetila sada puno izraženija. U svemu oko sebe vi vidite Boga, i zaista možete vidjeti Njegove poruke koje vam šalje kroz ljude koji vas okružju. A kad samo mišlju zakoračite u grijeh, vi, odnosno vaš Duh vas opominje i uviđate vlastite greške i prije nego što biste ih napravili. Koji je razlog tih zbivanja? Vi postajete duhovno zreliji, odnosno vaša duša hoda korak ispred vas i upozorava vas na prepreke koje trebate zaobići, a kroz intuiciju vas opominje na nadolazeće potencijalne oluje, kako bi vam dala dovoljno vremena da se pripremite na njih, te unaprijed zatražite Božju pomoć, Božji štit te snagu da uspješno svladate barijere koje vam dolazu ususret.

Bog nikada neće dopustiti da Njegovo dijete pati. Ako i dopusti, On zapravo želi da kroz tu patnju sazrijemo, da Mu se kroz tu patnju približimo. Jer kad smo u nevolji tad smo najbliže Bogu, u nevolji se uzdamo jedino u Njega, tad mu se u potpunosti predajemo. A to bismo trebali činiti svakodnevno. Svakog se dana predavati Gospodinu, sebe i sve što nosimo u srcu.

Kad pokažemo takvu vjeru, takvu dječije iskrenu vjeru, dječije predanje, Bog u tom trenutku obasjava naša srca posebnom radošću, ulijevajući nam još veće pouzdanje u Njega. Zapravo, On nam se na taj način zahvaljuje na datom Mu povjerenju.

A kolika li je Njegova ljubav spoznat ćemo kad Mu istinski, u potpunosti budemo vjerovali. Spoznat ćemo najviše kad nas sustignu problemi, zapravo, kad budemo testirani, kad naša vjera bude testirana. Da Bog vidi da li smo zaista spremni povjeriti Mu ono što predstavlja naš svijet, da li stojimo iza svojih riječi koje izgovaramo u danima sreće. Tad će Bog uvidjeti iskrenost našeg srca.

Da, mi postajemo najiskreniji kad bivamo najranjiviji. A Bog vidi naše srce, ono je bitnije od naših misli. Jer čovjek često zna promijeniti svoje mišljenje, no srce uvijek ostaje isto, jer u našim srcima prebiva sam Gospodin.

ZAROBLJENI U PROŠLOSTI ILI OSLOBOĐENI OPROSTOM

Kad govorimo o krivnji, ona je tu s razlogom. U vama postoji nešto što niste u potpunosti riješili sami sa sobom ili s neki drugim koji vas u toj istoj prošlosti i drži. Ako to ne izbacite iz sebe, dopuštate prošlosti da uvelike utječe na vašu budućnost, da upravlja vama i vašim postupcima. Postajete rob vlastite prošlosti. Oslobodite se tih okova. Ako ne znate kako, porazgovarajte s Gospodinom. Jedino On vam može dati pravi odgovor.

Kroz molitvu ćete ga zasigurno i dobiti. Ona je naša duhovna hrana koja nas jača i pomaže nam da pobijedimo svako zlo, svaku krivnju, svaku gorčinu. Kad bih ju išla s nečim uspoređivati, usporedila bih molitvu s vitaminima. Bez njih, naše tijelo bi s vremenom izgubilo imunitet, oslabilo bi, teško bi obavljalo jednostavne životne funkcije. Drugim riječima, naše bi tijelo klonulo, ono bi nas izdalo. Jednako tako je i s molitvom. Bez molitve vi ne izdajete samo sebe, već i ljude koje vam je Bog povjerio. Kroz molitvu Bog progovara vama kako da pomognete i drugima. Obraćajući vam se, Bog zapravo djeluje i na ljude oko vas, jer svaki kontakt s drugima Bog koristi kao jednu dozu duhovne terapije. Odnosno, preko vas pokušava djelovati na tuđa srca, osobito na ona koja su za Njega zatvorila svoja vrata.

Molitva je naša komunikacija s Bogom. Bez nje naša duša ne dobiva vitamine koji su joj potrebni da bi ostala zdrava, čista i poletna. Molitva našoj duši vraća elane, elane za njezin razvoj, za njezinu puninu života.

Molitva nam pomaže da se iscijelimo, jer kroz nju smo povezani s Gospodinom, koji kroz samu molitvu počinje

upravljati našim mislima i time zapravo govoriti što nam je za činiti.

Nemojte nikada smetnuti s uma da je Bog tu ... Sada... On živi sada u vama i s vama. On želi da ste sada sretni, da Mu sada služite, da sada zajedno s Njim objedujete. Bog nije ograničen vašom prošlošću, ne. On vidi vaš život, vidi raskrižje vašeg života, te na razne načine pokušava doprijeti do vas. No, ukoliko ste vi zarobljeni u prošlosti, vaš mozak je skoncentriran na prošle događaje, vi postajete zatočenici vlastite prošlosti, a samim time, duhovno oduzeti. Bog u takvim trenutcima ne može u potpunosti izvršiti svoje djelovanje, jer ga vi kočite. Ne dozvoljavate Mu da vas ispuni, jer ste Ga ostavili da čeka. Dozvolili ste da vam taj problem postane bitniji od Njega. Tim postupkom, ne svjesni svog djelovanja, napravili ste kontra učinak. Dozvolili ste da vam nešto odvuče pažnju, da nešto preuzme vaše misli, da vam postane bitnije od Boga, potpuno nesvjesni svoje opsjednutosti nečim negativnim.

U takvnim trenutcima, okruženi problemima, trebali biste svu svoju pozornost usmjeriti k Gospodinu, usmjeriti prema spasenju. Klanjajte se Njemu a ne problemu, i bit će te spašeni. Klanjajući se Gospodinu bit će te svjedok kako se vašom vjerom rješavaju vaši problemi. Odnosno kako se pouzdanjem liječi vaš život.

Jednostavno je, zapravo sve ovisi o vama, zato nam je Bog i dao slobodnu volju. Ono smo čemu se klanjamo. Ako se klanjamo Bogu, bit ćemo spašeni, bit ćemo nagrađeni, no ako se klanjamo problemu, mi taj isti problem počinjemo veličati i samim time stavljati Ga na tron. Takvim razmišljanjem

problem postaje centar našeg bivanja i vi mu dopuštate da ono upravlja vama.

Dobro razmislite komu želite predati svoj život, koga želite veličati? Boga ili brige i probleme? U odgovoru na to pitanje leži dio vaše osobnosti. Zapravo će te sami sebi dati odgovor tko ste i kakvi ste uistinu.

Stoga sjednite i razmislite... Zašto ne mogu oprostiti? Što me to toliko čvrsto veže za prošlost i onemogućuje mi normalan život u sadašnjosti? Kao da me guši, ne da mi da dišem. Što se u tim trenucima, u tom neoprostu događa s vama? Vi ste upali u zamku, u živi pijesak iz kojeg sami ne možete izaći. Što se više trudite da izađete, pijesak vas sve jače guta. Isto se događa i s vašim problemima. Što više razmišljate o njima, oni vas sve više zarobljuju, tonete sve dublje i s vremenom vas pojedu. A zašto nam se takve stvari dešavaju? Jer smo im mi sami to dopustili. Nesvjesni te situacije u koju smo upali, počeli smo zapravo sami sebi nanositi bol, dopuštajući srdžbi, gorčini, ljutnji i bijesu da u nama svakodnevno prebivaju, samim time da u nama rastu. S tim činom smo sebi nanijeli veliku štetu. Dopustili smo sotoni da naše misli truje opsesivnošću osobom za koju počinjemo tvrditi da joj nikada nećemo oprostiti, i ne samo da nećemo već to ni ne želimo.

Takvim razmišljanjem dopustili ste sotoni da vas lukavo zavede. I tad se nalazite u „bezizlaznoj situaciji“ i postajete umorni. Umorni od života koji bi zapravo trebao biti najveći blagoslov, vama postaje teret i razlog da počnete mrziti vlastiti život! I ne samo vlastiti, već i živote ljudi koji vas okružuju, zavideći drugima na njihovom uspjehu, na njihovoj

sreći, ne znajući da biste isti takav uspjeh, možda čak i bolji i veći mogao desiti i vama samo da ste omekšali svoje srce i zatražili Gospodina da vam pomogne. Da vam pomogne zaviriti u vlastite dubine, otplivati malo dublje a ne samo površinski plutati. Da smo Mu predali našu nesposobnost opraštanja, On bi nam rado pokazao put prema praštanju, put prema oslobođenju. Ali vi ste se odlučili na ropstvo vlastitog ega, uzdižući sebe u visine, nesvjesni svog propadanja.

Samo je Bog taj koji nas može spasiti i pomoći nam u našem utapanju u vlastitoj egocentričnosti. Kako mislimo napradovati ako smo toliko skamenili naša srca da ona postaju imuna na ljubav? Nemojte si to raditi, uništavate se, otuđujete se od svih, otuđujete se od Boga.

Ti da nisi bitan, Bog te ne bi stvorio, da nisi važan, da tvoje postojanje ne utječe na ovaj svijet, Bog ti ne bi podario život. Pa čovječe, nisi ni svjestan koliko si velik, nisi ni svjestan da si ti savršen u Božjim očima. Ti si Njegovo remek djelo. Ti si Njegov ponos, Njegov razlog za osmjeh. Dao ti je nešto na čemu bi tebao cijeli život zahvaljivati, a ti.... Ti taj dar uzalud trošiš. Koliko li si ti napravio pogrešaka, a Bog ti je svaku oprostio. Dao ti je novu priliku.

Znaj da ne možeš normano disati, ne možeš normalno živjeti ako ne oprostiš. Tek nakon oprosta počinješ normalno disati, zapravo počinješ disati punim plućima, baš onako kako Bog to i želi, jer više nisi zatvorenik samoga sebe, nisi rob nepraštanja.

Dopusti si tu slobodu i Bog će ti dati još mnogo razloga za život, za tvoje potpuno predanje Božjoj volji.

Opraštajući drugima dobivamo krila, odnosno slobodu koju smo si sami oduzeli odlučivši se na neoprost. Dopustite Kristu da se nastani u vaše srce, da vam pomogne izaći iz „neizlaznih situacija“. Zašto sam stavila navodne znakove? Jer to ne postoji. Uz Boga uvijek postoji i izlaz. On nam daje taj izlaz, samo Ga trebamo poslušati. A čisto srce čuje Božje Riječi.

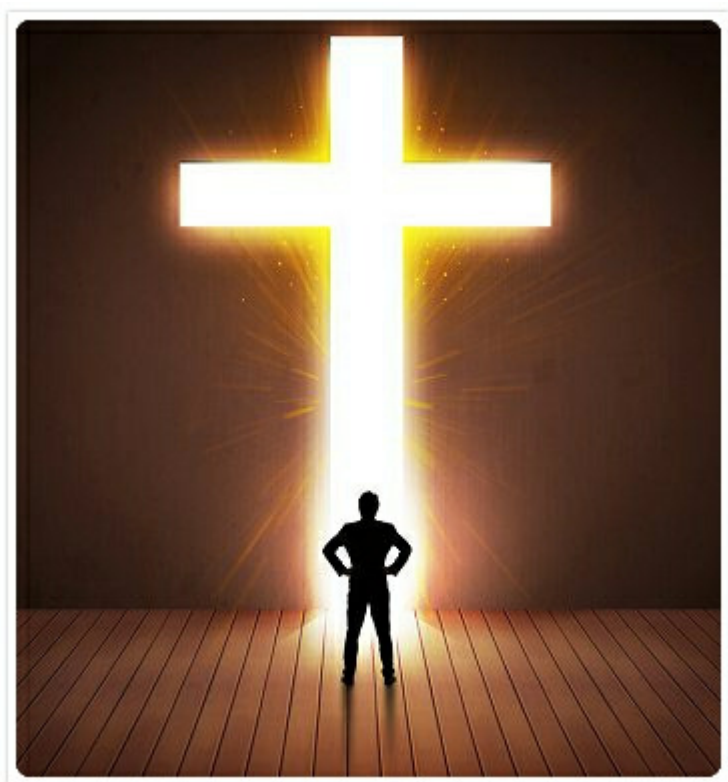
Očistite svoje srce od grijeha i dopustite Kristu da se nastani u njemu. Tako će te imati pripravljan put za Njegov dolazak. I tada će te s lakoćom moći oprostiti i živjeti u vječnoj zahvalnosti.

Bez obzira na situacije koje vam se na tom putovanju oprosta budu događale, nipošto nemojte odustajati, već im se odvažno suprotstavite, ali ne silom, već vjerom. Vjerom u Božji plan za vas. I tad će te početi živjeti svrhovitim životom, jer kad jednom uvidimo koja je naša svrha, tad ispred sebe imamo smjer kojim trebamo ići i sve postaje puno jasnije. Ja osobno, tek sad uviđam zašto sam trebala proći kroz pojedine nedaće u svom životu. Jer je to bila priprema za izgradnju karaktera kojeg imam sada, zapravo, za jačanje mog karaktera koji kasnije igra veliku ulogu.

Moje srce je bilo ranjeno u više navrata, no nakon svakog uboda Bog je stavio svoju ruku na njega i izliječio ga i dao mi snage za oštrije ubode koje ću kasnije kroz života primiti. Tim udarcima zapravo sam bila blagoslovljena, jer sam s njima dobivala darove Duha Svetoga, s njima sam naučila slijediti Gospodina, naučila sam Mu vjerovati. Tim udarcima Gospodin me jačao i pomogao mi u oblikovanju, u izgradnji

moje vjere. Naučila sam se biti strpljiva, ponizna, naučila sam vjerovati, i ono najbitnije, naučila sam oprostiti.

UTIŠAJTE BUKU SVIJETA DA BISTE ČULI GOSPODINA

U ovom ubrzanom načinu života koji nas sve brže sustiže i nameće nam surovu stvarnost, kojoj se, ako želimo slijediti svijet trebamo prepustiti, odnosno prepustiti se brzini, stresu, brigama, nekom nametnutom natjecanju, sutra kao da ne postoji. A kad bi samo na sekundu zaustavili vrijeme i pogledali taj svijet oko sebe, ubrzo bi shvatili da je naše ponašanje poput ponašanja malenog hrčka. Stalno se vrtimo u krug, iz dana u dan, sve brže i brže ni ne sluteći da bi mogli, ne mareći za svoj duhovni život, *ispasti* iz tog *kruga* koji nam je ovaj svijet nametnuo.

Žureći vi si namećete pregršt toga za obaviti te je neminovno kad će se vaše nezadovoljstvo početi odražavati na vaš poslovni ili privatni život. I tu vas taj nametnuti brzi način života počinje sustizati. U svakom slučaju, pojedinci oko vas, ni krivi ni dužni, bit će povrijeđeni, jer nećete moći izdržati taj pritisak. Nitko ne može normalno funkcionirati kad je pod presingom, kad je primoran nešto raditi. Čovjek se tad počinje osjećati kao express lonac, samo čeka da eksplodira. Ako se nalazite u ovoj priči znajte da ste se, htjeli vi to ili ne, na neki način udaljili od Boga jer ste dopustili obvezama da preuzmu kontrolu nad vašim životom. Jednostavno ste stavili Boga sa strane, stavili ste Ga na čekanje, vodeći se mišlju da prvo trebate obaviti par sitnica a zatim će te odvojiti vrijeme za Gospodina. I tako živeći iz dana u dan, obaveze vas počinju gušiti, i te iste obaveze zapravo preuzimaju vlast nad vašim životima. A kako ste Boga stavili na čekanje, ne može vam doći u pomoć, jer Mu vi to ne dozvoljavate. A On zapravo samo čeka vaš poziv, čeka da Ga pozovete u svoj život. Stoga odložite sve, ali apsolutno sve, jer

u svom tom moranju vi ste se umorili i to ne samo fizički. Vi bivate umorni u svim aspektima vašeg života, i fizički i psihički, duhovno i emocionalno.

S vremenom se počinjete osjećati kao da vas je iscijedilo. Mislim da bi taj izraz „osjećati se iscijeđeno“ bio slikovit opis vaših osjećanja jer ste mnogo ulagali, mnogo ste se davali, trošili svoju energiju na razno razne situacije ali nigdje i nikako niste zastali da biste napunili svoj rezervar koji vas pokreće. A Onaj koji nas pokreće, nestrpljivo čeka naš poziv, On žudi za našom zajedničkom suradnjom, On nam uvijek želi pomoći, no u svom tom moranju zaboravili smo na Njega. A da smo Ga se sjetili barem na trenutak, teret naših briga bi svakim danom postajao sve lakši, a na kraju bismo ga se u potpunosti i riješili, jer je Gospodin taj koji će nam uvijek rado pomoći, samo Mu se trebamo sjetiti obratiti za pomoć.

Nemojte dozvoliti da vas ovo užurbano „moderno doba današnjice“ pojede. Morate biti svjesni da žureći nećete stići na glavno odredište. Žureći čitati knjigu zasigurno će te preskočiti neke djelove, možda čak i najbitnije. Jednako vrijedi i za vaš život. Nemojte da vam se dogodi da žureći kroz njega preskočite ono najbitnije od njega. Svaki je trenutak bitan, svaki. Zato nastavite *ploviti* sa svojim Kapetanom, jedino će vas On znati *izvesti na pučinu*.

Život bez Boga je puko preživljavanje. Da, dobro ste pročitali, preživljavanje, jer upravo to pojedinci radu. Život bez Boga može nas samo nagomilati dodatnim brigama, dodatnim teretom kojeg sami nećemo moći nositi, već ćemo pod njim početi propadati. I osjećati se svakim danom psihički sve slabiji i postajati sve ogorčeniji. Poneki od nas kojima

posao, brige i problemi postaju glavna okupacija ne uživaju život, oni ga preživljavaju. I zato je neminovno da vas ta užurbanost jednog dana prestigne, a prestići vas može na način da okupira vaš um raznim obvezama koje „morate“ obaviti, a to moranje će vas jednom koštati vašeg zdravlja, vaših međuljudskih odnosa, vašeg udaljavanja od vama prije dobro znanih ljudi a sad već potpunih stranaca. Pa u konačnici i od samoga Boga.

Naša obitelj, djeca, rođaci, prijatelji, susjedi... Svi smo si tu da si međusobno pomažemo, da si olakšamo ovo putovanje zvano *život*.

Ponekad je potrebno malo „dublje kopati“ da bismo pronašli Boga, no to se događa iz razloga što Bog želi da Ga tražimo srcem a ne koristoljubljem. Bog želi da Ga slijedimo potrebito, da se u nama budi želja za Njim i Njegovim vodstvom, želi da Mu se u potpunosti predamo, a ne da Ga dozivamo samo kad je to nama za potrebu. Stoga, slijedimo Krista, a ne gomilu. Potreban je samo Jedan da bi se spasili, isti Onaj koji je bio potreban prije 2000 godina kad je svojom smrću otkupio nas, isti Onaj koji nas je tada spasio. Jedino u Njemu uvijek možemo pronaći svoje spasenje.

Kad se nalazimo u gomili mi ne možemo čuti svoje misli, već nam sve to biva nametnuto. Drugi nam počinju govoriti što nam je za činiti, drugi nas opominju, drugi nas koru, drugi nam plješču, a potreban je samo Jedan. Onaj kojeg nosimo u našim srcima. Isus Krist, naš Spasitelj. S Njim nikada nećete biti usamljeni, nikada odbačeni, nikada izrugivani. Uz Njega će te biti Božje Dijete, prihvaćeni, hvaljeni, sretni i

radosni u Duhu Istine. Uz Gospodina će te otkrivati svoju svrhu, a otkrivajući je spoznat će te Mir.

Duhovni mir je dat onima koji se uzdaju u Gospodina i čvrsto Ga se držu, ne dopuštajući da ih svijet odvuče od Gospodina, ne dopuštajući da ih ovozemaljske situacije olako poljuljaju i samim time odvratu od Svevišnjeg, od Gospodina koji je sama ljubav i milosrđe. Oni slijede Božji put, put koji je pripravljen samo za njih.

Učiti se strpljenju ne možemo kroz sunčane dane, dane bez povjetarca. Nipošto... Učimo se strpljenju kroz vjetrove koji nas udaraju najjače što mogu. Biti strpljiv znači biti na pravom putu za Božje poslanje, biti strpljiv znači biti na putu k nutarnjem miru.

U svim tim životnim *udarcima* spoznat će te Božju veličinu. Zato nemojte odustajati na prvim preprekama, one su tu da bi vas ojačale i osnažile vašu želju, vašu potrebu za Božjim prisustvom. Kad god se odlučite slijediti Krista i samim time se udaljiti od svjetovnog, sotona će vas pokušati spriječiti u tome, jer on vas pak želi za sebe, te će vam unatoč vašim molitvama pokušavati zagorčati život i ubaciti vam misao u glavu da vam se život činio boljim i lakšim bez molitve. Nipošto ne nasjedajte na takve misli, preusmjerite ih Bogu, predajte ih Bogu, On će pronaći način kako doprijeti do vašeg srca i osnažiti vas u napadima koji vas od Njega žele udaljiti. Vi ste Kristov borac, budite sigurni da će te imati svo potrebno „oružje“ u tim borbama.

Kroz životne izazove nemojte gubiti vjeru i nadu, uvijek vjerujte da će jednog dana molitve biti uslišane, samo moramo biti strpljivi u molitvama, znajući da će one biti

uslišane kad za to dođe vrijeme. A to vrijeme će vas naučiti strpljenju, vjeri, nadi i ljubavi. Formirat će vaše životne smjernice, pokazati vam uvijek put za naprijed. I što je najbitnije, svakim danom sve više približavati vas Gospodinu, a upravo to je ono što On želi, da svoj život posvetimo Njemu i time ga gradimo za vječnost.

Isus se borio i u konačnici izorio za vas, za cijelo čovječanstvo. Slijedite Krista, slijedite Onog koji vas je spasio, oduprite se svijetu koji vas želi kontrolirati i udaljiti od Boga. Slijedeći Krista bit će te spašeni, slijedeći svijet izgubit će te se. Odluka je na vama, zato vam je i data slobodna volja, da sami odlučite koga želite slijediti, komu želite služiti.

Svijet je prepun očekivanja, on uvijek nešto zahtijeva od vas, očekuje da mu se podredite. I upravo iz tog razloga, pokušavajući udovoljiti druge, udaljavate se od Gospodina, upadate u razne tjeskobne situacije, situacije u kojima mislite da izlaza nema, situacije gdje sami sebe počnete pitati: „*Gdje je sad taj Bog*“? Ni ne sluteći da ste se svojevrijem udaljili od Njega odlučivši se na ugađanje svijetu.

Kroz nametnute obveze mi apsolutno ništa ne dobivamo osim frustracije, nezadovoljstva, pa čak bih se usudila reći da možemo dobiti i mržnju prema drugima, jer slušamo nečije upute, slijedimo nečije smjernice i ne usuđujemo se reći svoje potrebe jer se bojimo za vlastitu egzistenciju. To je društvo današnjice, ali tom društvu ako vam donosi nemir i nezadovoljstvo vi bi se trebali oduprijeti, jer ne odupirući se neminovno je da postanete ogorčeni i da jednog dana zamrzite vlastiti život. Molim vas, nemojte ići tim putem. Taj put vas udaljava od Boga. Gospod želi da slavite

život, da radosni koračate kroz njega, vođeni osjećajem potrebe za Njegovim vodstvom, a ne vodstvom čovjeka. Previše nas sustiže to požurivanje.

Ali jednom kad se odlučite odgurnuti od svijeta, vi se zapravo odgurujete od očekivanja. Tim velikim iskorakom od svijeta, očekivanja prestaju, iluzija koju vam je svijet nametnuo pada u zaborav, a kad ona prestanu, u vašim životima započinje Mir. Očekivanja su zapravo ta koja vas koču u pronalaženju mira. Uvijek vam je u podsvijesti kako udovoljiti drugomu, što netko drugi očekuje od vas? Razmišljajući na takav način vi gubite sebe, iz dana u dan gubite po dio svoje osobnosti, gubite dio nečega datog vam od Boga. Umjesto da gradite osobnost, da ju razvijate, promičete, vi ju gubite, jer ste odlučili udovoljiti masi, odnosno nečijim zahtjevima koja se bitno razlikuju od vaših. I tad upadate u začarani krug nazadovoljstva koji vas vodi u propast. Upadate u brige, a dopuštajući brigama da vas svladaju, udaljavate se od Boga. Vrijeme je da se probudite iz tuđih života i počnete živjeti svoj, jer samo u svom životu vi možete biti uistinu sretni. Živeći svoj život, a ne tuđi, dopuštate Gospodinu da vam ukaže koje je vaše poslanje, koja je svrha vašeg života na ovome svijetu. A to je ono što je bitno. Živjeti svrhovit život, život koji je Bog namijenio samo vama. Nemojte dopustiti da vas ovaj svijet zagluši, udaljite se od njega i pronaći će te Mir.

Plod tišine je molitva.
Plod molitve je vjera.
Plod vjere je ljubav.
Plod ljubavi je služenje.
Plod služenja je radost.

Sv. Majka Terezija

OTVORI SVOJE SRCE GOSPODINU

Razmišljajući o Bogu dobivamo jako dobrog, vjernog, vječnog prijatelja. Prijatelja koji nas nikada neće iznevjeriti, koji će na razne načine opravdati svoje postojanje u vašem životu.

Biblija kaže: „Sa strahom i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje“.

Bog je pun dobrote, milostiv, milosrdan, spor na srdžbu, On oprašta naše grijehе, no ako mi počnemo živjeti kao da Boga nema i bez imalo straha i grižnje savjesti živjeti grešnim životom, mi naše duše osuđujemo na vječnu propast. Ako svjesni svojih zlih djela i dalje nastavljamo istim putem, a pri tom ne drhtimo od Božje ruke, kako li se usuđujemo iti nadati vlastitom spasenju, ako ovdje na zemlji uništavamo sve što nam je Gospodin povjerio? Svjesni svojih grijehа, uživajući u njima, mi se rugamo Bogu. Probudimo se dok nam je vrijeme. Radeći na svom sazrijevanju zapravo radimo na vlastitom spasenju. Živite dakle u istini, živite u ljubavi i bit će te spašeni.

Kad Gospodin pred vas stavi neku kušnju, neki problem, nemojte bježati. Ta On nam ne daje zadaće koje ne možemo obaviti, zadaće da bismo pobjegli od istih, već pred nas stavlja izazove da im se suprotstavimo i da ih svladamo.

Da bismo zaštitili sebe, trebamo se obratiti Gospodinu, jer sami zasigurno ne možemo. Jedino Bog posjeduje pravi mač koji nam pomaže u borbi sa zlim, mač ljubavi, mač praštanja i istine. Pouzdavajući se u Gospodina niti jednu bitku ne možemo izgubiti. A za to nam je potrebna

istinska vjera, vjera koja potječe iz same srži našeg bića i temelji se na potpunom pouzdanju u Božju ljubav, u Božju svemoć. Ako u sebi budemo imali i najmanji tračak sumnje u vjerodostojnost ishodišta, s takvim stajalištem Bogu govorimo da nismo sigurni u Njegovu veličinu, da sumnjamo u Njegovu providnost. A takve vam misli počinju navoditi um jedino ako se prepustite strahu, ako mu date veću prednost negoli Gospodinu. Kada sami sebi priznamo da nam je potrebna Božja pomoć, tek tada zapravo počinje naš život, u onom trenutku kad ga predamo u ruke našem Stvaraocu, u ruke našem Stvoritelju mi počinjemo živjeti.

Ne dopustite da vas zavede požuda za grijehom. Zašto nam se ponekad čini da mu se tako teško oduprijeti? Iz razloga što dopuštamo našim mislima da kontroliraju nama, u svojoj glavi odvijamo filmove vođene požudom kako bi se taj tren lijepo osjećali, no kad se vratimo u stvarnost uvidimo da je to sve samo iluzija, naša iluzija koju smo sami stvorili. A zapravo ju niste stvorili sami vi, već ste, čim ste počeli razmišljati o nečemu što nije dobro za vas, dopustili sotoni da upravlja vašim mislima i odvede vas miljama dalako od Boga.

Morate biti odlučni i reći ne grijehu, ne takvim mislima. Jedan od načina na koji mu se možete oduprijeti jest taj da kad vam takve misli nadođu, da ih odmah usmjerite prema Bogu. Na taj način dopuštate Bogu da vas mijenja, dopuštate Mu da vas promijeni. Vas i vaš način razmišljanja.

Gledano s Božjeg stajališta naš život je ispit, na nama je hoćemo li ga uspjeti položiti. Ne hoćemo li već komu ćemo ga položiti. Bogu ili svijetu? Ovisno o tome komu ga polažemo, naš život dobiva određena značenja. Ako ga

položemo Bogu, naš život dobiva svrhu, a ako ga položemo svijetu, bivamo zavedeni „trenutnom srećom“, no ubrzo postajemo razdražljivi, uvijek tražimo više od onog što nam je dano, nikad zadovoljni gledamo samo na sebe i svoje potrebe, a to možemo činiti jedino na način da iskorištavamo druge, a samim time ih ponižavamo, ne cijenimo, a o odanosti da ne govorim. I ta se bivanja vrtu u krug. Sve dok u svoj život ne pozovemo Boga, on gubi na važnosti. Naš život bez Boga više nije život radosti življenja, već puko preživljavanje.

Sve ovo što mi prolazimo na zemlji, sve je privremeno, sve je prolazno. Sam život je prolazan. No nemojte ga olako shvaćati. U toj prolaznosti bit će te kušani, ispitat će se vaša vjera u onim trenutcima kad se najmanje budete nadali. Bog je s nama uvijek, no postoju trenutci ispita naše vjere kad ne osjećamo Božju prisutnost. Oni znaju biti teški. U tim trenutcima tražimo Gospodina svugdje no ne nalazimo Ga. Koji je razlog da nam se događaju takva odsustva? Do Božjeg „izbivanja“, sve do tog trenutka Bog nas je oblikovao, savjetovao, pomogao nam graditi, jačati našu vjeru. Sad je došlo vrijeme da naša vjera bude testirana, da naša vjera bude opravdana. Da svo znanje koje je Bog prenio na nas, mi prenesemo dalje. Nemojte pokleknuti. Bog zapravo želi vidjeti kakvi ste kad ste „sami“, „bez Njega“, odnosno bez osjećaja Njegove prisutnosti, jer nas Bog nikada ne napušta. On je uvijek tu, prati svaki naš korak, svaku našu misao. Bog vjeruje u vas, vjeruje u vašu snagu, vjeruje vašim postupcima. Opravdajte Njegovo povjerenje.

Ono što vam je Gospodin povjerio, to je jedno od svrha vašeg života. Što vam Bog više daje, više od vas očekuje, odnosno, On od vas očekuje veću odgovornost. Tim

očekivanjem Gospod vam daje do znanja da vam vjeruje, da zna koliko ste toga sposobni učiniti, koliko ste sposobni promijeniti ne samo sebe, već i one koje je stavio na vaš put. Zato se nemojte bojati, već budite zahvalni na datim zadacima, oni su Božja potvrda vaše duhovne zrelosti.

U svakom trenutku On je s vama, On vam daje snagu da izdržite brojne kušnje kojih će sigurno biti. Jer što je neka duša Bogu draža, ona prolazi kroz veće kušnje. S krunicom u ruci i Božjim imenom na usnama svaku kušnju će te poraziti. Ne bojte se, Bog će vam već nekako pokazati „oružje“ s kojim će te ju nadvladati, i samim time opravdati svoje povjerenje u Njega, u Njegovu veličinu, Njegovu zaštitu, u Njegovo vodstvo. On će uvijek pronaći način kako da dopre do vas, kako da dopre do vašeg srca i zaštititi vas.

Nemojte živjeti nametnutim ovozemaljskim ritmom tražeći potvrde vlastite vrijednosti u drugim ljudima, napose, to vas samo može dovesti do nemira. Ljudi često mijenjaju svoja mišljenja, a Bog... On je vječan. Njegovo se mišljenje nikada ne mijenja. On je uvijek isti, jučer, danas i sutra. Bitno nam je mišljenje samo Jednog. Zato nemojte niti pokušavati slijediti ovozemaljski ritam, on će vas odvući od Gospodina. Slijedite ritam svoga srca jer u njemu prebiva Gospod, kroz vaše srce Gospodin vam govori.

Ulazeći tako u dublje pore svog života, počinjemo čistiti svoje srce, praveći na taj način mjesta za Krista, koji je samo čekao da Ga pozovemo, a naše srce u tili čas, biva oslobođeno i ispunjeno milostima. Ono se počinje širiti, a njegovi nježni otkucaji činu ritam mira, ritam zahvalnosti, ritam poniznosti.

Naš trenutni dom je mjesto našeg prebivališta, mjesto za koje nas je Gospodin predodredio kako bismo ostvarili svoje poslanje, odnosno ostavili vječni trag dok smo ovdje. Preko nas Gospodin ostavlja taj trag. Proširivši svoje horizonte uvidjet ćemo da nas zapravo tim svojim posredovanjem priprema za naš pravi dom. Da nas priprema za vječnost. I kad to shvatimo dobit ćemo potpuno novo shvaćanje života, novo poimanje njegovog stvarnog značenja. Uvidjet ćemo da smrt ne predstavlja naš kraj, već naš novi početak. A za novi početak potrebno je otvoriti svoje srce Gospodinu, dopustiti Mu da nas vodi, da nam pokaže naše prave pute. Ne prećice kako bismo zadovoljili sebe i svoje potrebe, već duge staze koje je On pripremio za nas. Staze na kojima ćemo zadovoljiti Božje potrebe, a ne naše. Jer Bog je taj koji zna što je za nas najbolje.

On će nam, možda čak i za nas u tom trenutku na teže načine pokazati, dokazati i uvjeriti nas da smo na pravom putu. Obično se dogodi da kad nešto nije po našoj volji da negodujemo, jer uviđamo da „to“ ne ide tempom kojim smo mi odlučili ići, odnosno da se desilo skretanje sa našeg puta, sa naših planova. Ako nikako ne uspijevamo prihvatiti Božju volju, Bog će nas razuvjeriti i pokazati nam da je Njegov put, iako ponekad možda izgleda teži, puno bolji za nas. I tada se događa procvat vaše duše. Kad prihvatite Božju volju, ma koliko se god ona naizgled činila prezahtjevna za vas, vi zadobivate Njegovo povjerenje, jer ste se unatoč svojoj, u tim trenutcima klimavoj vjeri, odlučili prepustiti u Božje ruke.

Prihvatanjem Božjeg nauma, stječete lekciju koju vas je htio podučiti na tom putu, lekciju koja vam je bila potrebna za razvoj vašeg duhovog karaktera, te Mu na kraju tog puta

postajete zahvalni na prepreci koja se nalazila ispred vas, jer uviđate da je ona tu i trebala biti kako bi vas uzdigla k Bogu, kako bi iz nje, kao i iz svake druge lekcije nešto naučili. A to je da uz Božju pomoć sve postaje moguće.

Ne postoju te prepreke koje uz Njegovu pomoć nećete moći svladati. One su zapravo tu da vas izgrađuju kao osobu kakvu vas je sam Gospodin formirao. A kako ćemo znati da smo na pravom putu? Jednostavno... Kad bivate ispunjeni radošću i mirom, budite sigurni da slijedite Njegov put. No ako vidite da vaš život ne ide putem kojim bi trebao ići, da vas čini nezadovoljnim, depresivnim, pod stalnim stresom, znajte da ste na svom putovanju negdje krivo skrenuli. Kad to shvatite, pogledajte u svoju nutrinu, kopajte malo dublje ako treba, jer da bismo došli do blaga koje je u nama, odnosno da bismo došli do Gospodina, potrebno se prvotno riješiti nepotrebnog otpada koji se nalazi u nama, da bismo mogli pripremiti put za Njega.

Osvrnite se dakle nazad, ispravite svoje greške. A prije svega, predajte Bogu svoj život u Njegove ruke. I tada možete biti sigurni ako se i pogubite u svojoj nutрини tražeći Gospodina, On će biti tu i pokazati vam kojim putem ići da biste Ga pronašli i ostali u Njemu zauvijek.

Bog vam je dao slobodnu volju, zato o vama ovisi kamo će te tu slobodnu volju usmjeriti. Da li će te žudjeti za svjetovnim strastima ili za strašću za Bogom? Za Njegovom prisutnošću, za Njegovom milošću. Sve ovisi o vama.

Ponekad nam kušnje otežavaju našu odluku, naš izbor i dovodu nas do toga da nam se teško odlučiti što nam je zapravo za činiti. No u tim neodlučnim kolebanjima, sjednite i

razgovarajte s Gospodinom. On će vam ukazati koji je pravi put za vas. U konačnici, On i želi da Mu se obratite, da vršite dijalog a ne monolog. Stoga slušajte... Osluškujte Ga...

Kroz cijelog vašeg života Bog vas oblikuje po kalupu koji je namijenio samo za vas. Dok smo djeca, Gospodin to radi kroz naše roditelje, no nisu svi voljni prihvatiti Njegovu volju. Odrastajući, bivamo svjesniji sebe, a u želji da naš karakter biva kristolikijim dopuštamo Bogu da nas formira, da formira naš karakter koji je oduvijek i bio pripravljen samo za nas, a to čini oblikujući nas kroz razne životne situacije kojima bivamo izloženi. Jer nas upravo one oblikuju u osobu Božjeg karaktera.

Mijenjajući vaš karakter, Bog vas priprema za vječnost. Naši postupci na ovome svijetu, odredit će našu sudbinu u vječnosti. Stoga živite svaki dan kao da vam je posljednji, kao da vas sutra čeka susret s Gospodinom. Živite na način da kad se dogodi taj susret, da isti bude veličanstven, ne pognute glave srameći se svog života, svojih postupaka i djelovanja, već da kad se sretnete, da ste slobodni trčati Mu u zagrljaj, svjesni da ste se maksimalno trudili vršiti Njegovo volju, vršiti Njegovo poslanje.

Dopustite Mu da budete Njegova glina i On će vas učiniti pravim remek djelom, što zapravo i jeste, samo toga niste svjesni. U traženju sebe, u svojoj nutрини, pronalaskom Gospodina postat će te svjesniji Radosti življenja, Radosti koja će vas uvesti u život po zahvalnosti.

NJEGOVANJE NUTRINE

Život koji živimo ovdje za Zemlji privremena je zadaća koja nam je data kao priprema za vječnost, za naš pravi dom. Nemojte dozvoliti da se ovo malo života koje provedete na zemlji svede na grijeh, svede na požudu, svede na odvajanje od biti našeg postojanja. Grijeh je u današnje vrijeme postao itekako napasan. Gdje god da se okrenete on iskače sa svih strana. Nažalost, svijet je postao mjesto puno zločina, grijeha, nereda i ratova jer se odlučio okrenuti od Boga.

Grijeh truže vašu dušu, a ako vi, osobito svjesno, razmišljate o grijehu, vaša duša plače, ona vene, jer uviđa da krećete putem koji nije dobar za vas, koji nije dobar za vaš odnos s Bogom.

Svaki put kad se utječete nečemu što vas odvaja od Boga javit će vam se grižnja savjesti. Njezine opomene budu u vidu napetosti, tjeskobe, nutarnjeg nemira. U vama se počinje javljati otpor, ne sklad, duhovni bunt. Shvatite to kao vapaj vaše duše.

Naša duša nas poziva u pomoć svaki put kad se vi, svojom Bogom danom slobodnom voljom odlučite krenuti putem koji nije dobar za vas, putem koji vas utapa u moru bezakonja i nitko osim vas samih, nitko joj ne može pomoći. Pomozite svojoj duši, bez nje vi ne biste postojali. Zahvalite joj hranom koja joj je potrebna. Slijedite njezine smjernice, slijedite put koji vodi k Stvoritelju, koji vodi prema Onomu koji je zaslužan za vaše postojanje i ona će procvjetati. Tom hranom vi joj brišete suze i ona raste. A njezin rast vi itekako osjećate. Osjećate puninu koju ne možete objasniti, osjećate radost koja nije ovozemaljska, vi osjećate Ljubav. Ali to nije

samo vaša ljubav, to je način na koji vam se vaša duša zahvaljuje puneći vas ljubavlju, jer ljubav nam pomaže u našem rastu, ona je naša zvijezda vodilja. Ljubav je ta koja nas pokreće. A kako ste upravo svoju dušu nahranili, a pri tom mislim na duhovnu hranu i pomogli joj u njezinu rastu, na isti način vam se ona zahvaljuje i vi tad počinjete osjećati taj unutarnji rast, tu dozu zrelosti koja se pojavljuje kad smo odlučili proraditi na sebi i na svojoj nutrini. Tim zbivanjima koja se odvijaju u našoj nutrini postajemo duhovno zreliji a samim time i naša duša jača.

Tim bivanjima unutar vas postajete svjedoci da nisu toliko važne vidljive i opipljive stvari koliko je važno ono nevidljivo, ono skriveno u nama, ono što je sam Gospodin utkao u nas. Počinjete uviđati važnost vaše duše. Njegužite ju i osjetit će te njezinu zahvalnost. Zahvalnost u vidu pomoći u vašem duhovnom rastu.

Pišući ove riječi uviđam da su one bile moj razgovor s Bogom. Razgovor kojim mi On govori, pa sam s teme o životu koji nam je privremena zadaća skrenula na temu naše duše. Nadam se da mi nećete zamjeriti, već da će te se pronaći u tom tekstu, jer ništa u našem životu nije slučajno pa tako ni moje skretanje s navedene teme.

Vođena Duhom Svetim zahvaljujem Gospodinu što mi pomaže u pisanju ove knjige i nastavljam tamo gdje sam stala. No prije toga htjela bih vam ukazati da svako skretanje vaših misli s jedne teme na drugu je itekako bitno. Bog vodi vaše misli i kad smo potpuno opušteni i skoncentrirani na Njega, iskoristit će taj trenutak i poslati vam one bitne. Zato zapisujte svoje misli, sigurna sam da će te čitajući zapisano doći do

mnogih odgovora na vaša pitanja. Da će te u tim „svojim“ bilješkama pronaći, ne samo sebe, već i pomoć za druge. Jer upravo zbog toga je ova knjiga i pisana, da bi ti, dragi čitaocu, spoznao Krista u svemu što te okružuje, pa tako i u riječima pisanim u ovoj knjizi.

Naš pravi dom je na nebesima. I baš zbog tog razloga Gospodin nam ponekad pošalje nezgodne situacije. One znaju biti i bolne, no u svakom pogledu nezadovoljne ovim životom. On to radi iz razloga da se ti promijeniš, da uvidiš svoje vrijednosti, da uvidiš da nisi privremen, već da si vječan. Tvoje fizičko tijelo jest privremeno, no tvoja duša je vječna. Divne li radosti spoznati zašto sam maloprije skrenula s teme. Jer mi je Gospodin govorio da trebamo njegovati ono što je vječno, a upravo to i jest naša duša. Hvala ti Gospodine na toj milosti s kojom si me prije par trenutaka blagoslovio. Zato radite na svojoj duši, jer radeći na njoj, radite na svojoj vječnosti. Koliko vremena, žrtve i ljubavi budete ulagali u svoju dušu, toliko će se ona uzdignuti u vječnosti.

I zato znajte da ste stvoreni za mnogo bolje, a koliko bolje, sve ovisi o tome koliko će te svoju dušu na ovozemaljskom putovanju uzdignuti do Gospodina. Jer vaša životna priča ne završava vašom smrću, ona se nastavlja u Nebu. Tek maleni dio priče vlastitog života prolazimo na zemlji, a ostatak, odnosno vječnost, odvija se u Nebu.

Ako želite gledati Gospodina, radovati se s Njim, smijati se s Njim, budite svjesni da vas čeka mnogo odricanja, no ne onih negativnih. To su odricanja u kojima odbacujete grijeh, odricanja u kojima se rješavate svega što ne dolazi od

Boga i time zapravo radite na promjeni svoje osobnosti, kako biste, mijenjajući se, mogli rasti zajedno s Kristom i u Kristu.

Govoreći o mnogo odricanja, govorim jer se trenutno vodimo grijehom, a put prema Kristu nije uvijek lagan. Kao što je i sam Krist bio odbačen i ponižen, tako će se i s nama događati, možda ne u tolikoj mjeri u vanjskom svijetu, koliko u vašoj nutrini, u onomu što je zapravo bitno. No idite hrabro! Idite uzdignite glavu prema Gospodinu i On će vas izvesti iz tuge i praznine koju osjećate i dovesti u radost i puninu. Ta tuga i praznina je zapravo samo vaša vezanost za ovozemaljske stvari, ljude, radnje, za nešto što ne pripada vama i zato vam to teško pada, jer ste u neku ruku stvorili ovisnost o tim uvjetovanim okolnostima za koje ste mislili da su vam potrebne kako biste se uklopili u sredinu u kojoj se nalazite. To vam je mišljenje praktički bilo nametnuto a vi ste ga usvojili kao vlastito. Sve što vam je potrebno jest Bog i samo Bog. I kad to shvatite, lako će te prepustiti svoj život Gospodinu koji će vas voditi putem Istine, Istine koja će vas osloboditi i pomoći vam u odbacivanju grijeha.

Koliko god privlačne bile ovozemaljske situacije ili okolnosti u kojima se nađemo, one nas duhovno osiromašuju, jer tad zapravo težimo svjetovnom, a kad težimo svjetovnom, udaljavamo se od duhovnog, udaljavamo se od Boga, jer tad se zapravo klanjamo materijalnom umjesto duhovnom.

Trebamo probuditi našu svijest i uvidjeti da je naš život putovanje prema vječnosti i da ćemo jednog dana, prije ulaska u naš pravi dom, trebati polagati račune o našem životu. Stoga razmislite dvaput prije učinjene radnje. Brinite o

svojim postupcima, njih vodite sa sobom kao predujam za ulazak u Nebo.

Jedan od načina kako duhovno ulagati u svoj odnos s Gospodinom svakako jest čin klanjanja. Klanjajte Mu se. Bog cijeni vaše klanjanje. Ne ono iz dužnosti, iz navike, iz potrebe da zadovoljite druge, da drugima dokažete da ste vjernik. Ne, to nije prava vjera. Gospodin vidi vaše srce i On itekako dobro zna vaše namjere, a ako one nisu čiste, samim time ni vaše srce nije čisto, a time onda ni vaše klanjanje. Niti je čisto, niti iskreno.

Živeći da biste ugodili drugima, da biste zadivili druge, vi praktički živite za njih, za njihovo mišljenje, a time onečišćujete svoje srce jer Bog u njemu ne nalazi mjesta za sebe. Vaše srce biva zauzeto osobama kojima ste okupirali svoje misli i stavili ih na prvo mjesto. Tim postupkom zapravo osiromašujete svoje srce.

Kad vaše klanjanje postane čista radost, ljubav, zahvalnost, vjernost i predanje, tad Gospodin vidi koliko je vaše srce uistinu čisto i On se nastanjuje u njemu. I tad počinjete svrhovitije živjeti, odnosno vaš život počinje onoga trenutka kad se odlučite potpuno predati u Božje ruke, kad steknete potpuno povjerenje u Njega i Njegovu veličinu. Tad Gospodin djeluje u svim aspektima vašeg života. Vjerujte Mu. Učinite to bez straha, učinite to sa vjerom. Vjerujte... Vjerujte da će Gospodin sve izvesti na dobro, vjerujte da On zna zašto vas vodi kroz određene situacije, vjerujte Njegovoj snazi, ta On je pobijedio cijeli Pakao, bez sumnje može i hoće pobijediti sve vaše nedaće koje su vas snašle. Samo vjerujte. I napose,

vjerujte da vam On oprašta vaše grijehе, vjerujte u to i primit će te oprost.

Gubeći vjeru sklapate savez protiv samoga sebe, uvjeravajući se da je grijeh prevelik da bi bio oprošten. No ako se vi istinski kajete, ako se vaše srce žalosti zbog navedenog grijehа, Bog će ga Milošću svojom oprostiti. Dopustite mu to i oslobodit će vas osjećaja krivnje naučivši vas da i vi jednako tako poput Njega, naučite opraštati. I tad se kroz vas ostvaraje Božja veličina. Smogavši snage oprostiti drugomu, vaš duh raste, vaša nutrina raste, odnosno vi, kroz Ljubav, koja je sama bit Božjeg karaktera, pokazujete veličinu pravednosti i poniznosti. Pokazujete Božju veličinu.

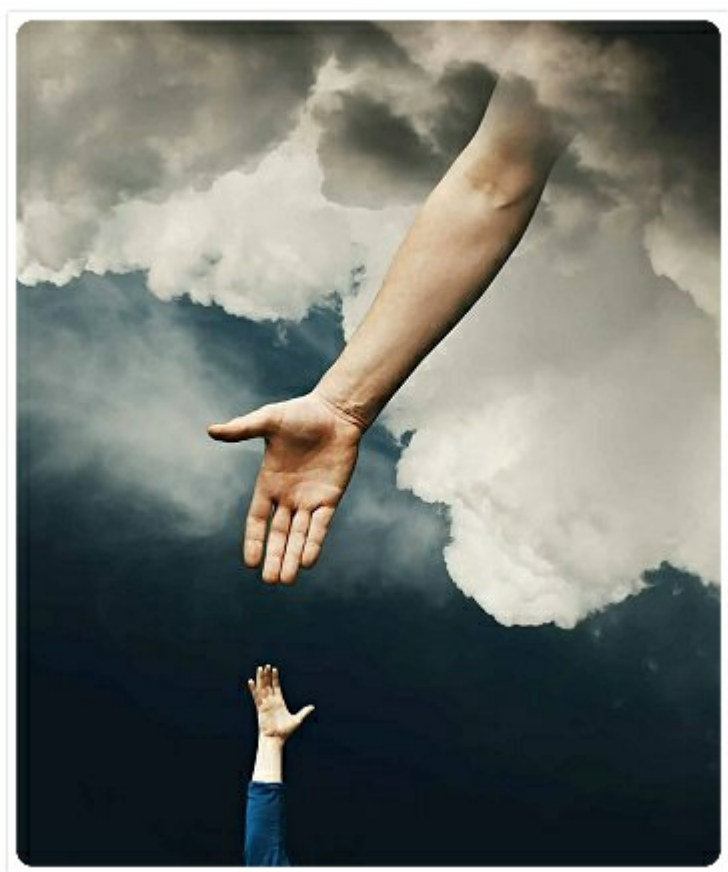
Kad uvidite da postojite zbog Boga i da je sve čime smo okruženi stvorio upravo On, tad će te moći uvidjeti kolika je zapravo Njegova veličina, slava koju nam je na blagoslov dao da u njoj svakodnevno uživamo.

Ne bojte se progledati, dapače, prepustite se i počet će te živjeti u zahvanosti. Iskrenoј, a ne obvezujućoj ili nametnutoј, već skrušenoј i poniznoј zahvalnosti. Dobit će te potpuno novo gledište, jer će te sa zahvalnošću svaku svoju radnju raditi Gospodinu na slavu. Nije bitno o čemu se radi, svjesni Njegove prisutnosti svaki ćemo posao prinašati Njemu na hvalu i slavu. I upravo tad postajete svjesni svoje nesvjesnosti. Zamislite samo koliko li vam je onda blizu kad vas nešto muči, kad Mu vapite za pomoć, ako je toliko blizu kad se kupate u izobilju sreće prožete zahvalnošću.

Život nam je dat da ga dijelimo. Služeći drugima vi zapravo svoj duh uzdižete k nebesima, jer zbog toga ste i sazdani. Da požrtvovno dajete svoju ljubav kako biste shvatili

bit zajedništva. A to možemo dobiti jedino istinom. Ukoliko želimo proraditi na svom emocionalnom zdravlju zavirit ćemo u sebe, u skrivene kutke svog bića kako bismo se očistili od svega što nas tišti, što nas proganja, od svega čega se sramimo, čega se bojimo. I tek kad takve stvari, odnosno emocionalni otpad odlučimo izbaciti iz sebe, mi se počinjemo čistiti. Za to nam je potrebna hrabrost, no i strpljenje sa samim sobom, jer takvi procesi odnosno iscjeljenja se ne dešavaju preko noći. To su velike stvari i za njih treba vremena. Jednako kako se i vi kao čovjek razvijate, pratite tempo vašeg razvoja, vrtić, osnovna škola, srednja škola, tako je i u vašem sazrijevanju potrebno vrijeme. No ne brinite, Otac prati vaš razvoj i On će vas nagraditi.

S vremenom će te osjetiti kako se rješavate nepotrebnog otpada koji se nalazio u vama, a istovremeno će te dobivati određene milosti. Njih prije tog čišćenja niste mogli osjetiti jer ste se previše nagomilali otpadom koji je teretio vaš život i oduzimao prostor brojim milostima kojima vas Gospodin s nestrpljenjem želi obasipati. A sad, kad vaša duša postaje čišća, Bog napokon u njoj pronalazi mjesta i za sebe.

POUZDANJE GRADI NAŠ ODNOS SA SVEVIŠNJIM

Jedan od način na koji se možemo pouzdati u Gospodina, jest čin proslavljanja. Proslavljajući Ga, u svojim srcima počinjemo osjećati posebnu radost, radost rasta, rasta vjere i ljubavi. Osjećajući kako naše srce raste, ono biva sve čišće i vjernije Gospodinu, a Gospodin, gledajući nas, On gleda i sluša samo naše srce, jer je ono odraz naše duše. Duša je ta koja nam je data od Boga i ona je jedini dio koji se nalazi u nama a na koji mi ne možemo utjecati. Nju, tako iskrenu i savšenu, dao nam je Gospodin, tako da u svakom trenutku zna kako se osjećamo i što nam je potrebno kako bismo našu dušu vratili u prvotno stanje, stanje radosti i sreće, stanje ufanja i pouzdanja u Božju ljubav.

Živite svoj život slaveći Gospodina. Slavite Boga Predavši Mu svoj život. Kad Mu se u potpunosti prepustite tad se u vama počinju buditi nove spoznaje za Gospodina, jer Ga tad počinjete iznad svega štovati. U nama je po prirodi urođena potreba za Njim. Nemojte se bojati vjerovati Mu. Komu drugomu negoli samom Gospodinu možete predati svoj život. Jer predavši Mu ga, vi ga zapravo dobivate.

Tad dobivate puninu značenja riječi život, nešto što prije tog trenutka niste ni sanjali, dobivate nešto čega niste bili niti svjesni da postoji. Jer ste se čvrsto držali za njega i nikomu ga niste htjeli prepustiti. Htjeli ste pošto poto sami upravljati njime, no zapravo ste se borili protiv vjetrenjače. Nitko doli sam Bog ne zna što je najbolje za vas, pa čak ni vi sami. Nitko vam ne može pomoći nositi križ doli sam Krist, koji je iskusio slične probleme koji i vi trenutno kušate. Vjerujte Mu, predajte Mu se.

Znam, ponekad je mnogo lakše nešto reći, negoli učiniti. Također sam svjesna da vas mogu do same vječnosti uvjeravati i davati vam primjere zašto je bolje za vas da Mu se predate, no ako vas strah sprječava, krenite malim koracima. Razlučite strah i vjeru.

Tu govorimo o dvama velikim suprotnostima koje nikako ne idu zajedno. Ako vjerujemo, strah nestaje. No ako se bojima, strah vlada, a vjera nestaje. Ne možemo služiti dvama Gospodarima. Ne možemo služiti strahu i vjeri. Ponekad smatramo da je to teško, da je teško oduprijeti se tom strahu i vjerovati u napredak, ali tom mišlju vi ste već prepustili strahu vaš život, a ne Bogu, jer strah ne dolazi od Boga. Vi ste već iscenirali u svojoj glavi toliko razloga zašto se prepustiti tom strahu, ni ne pomišljajući da pokušate sa vjerom, niti razmišljajući da je Bog puno veći od svih vaših problema, da vam je On podario život te da se za isti taj život On može i hoće brinuti ako Mu vi to dopustite. Odluka je na vama. Nitko ne upravlja vašim životom doli vi sami. Sami odlučujete o svojoj sudbini, stoga pripazite na svoje misli, one vam kroju život. Na kraju krajeva, mi smo ono u što vjerujemo. Sami odlučujemo o svojim uvjerenjima. Možda bi bilo bolje reći da sami odlučujemo hoćemo li biti slobodni, hoćemo li biti slobodog, nesputanog i procvalog duha. Ako se odlučimo za strah, sami sebe stavljamo u tamnicu, no ako se odlučimo za vjeru, dobivamo slobodu, dobivamo krila, dobivamo potvrdu Božje ljubavi, potvrdu koja je zapravo uvijek i bila tu, samo smo ju mi nekim svojim uvjerenjima stavili po strani. Ako želite igrati na sigurno, igrajte na vjeru, na vaš odnos s Bogom. To je nešto što je samo vaše, to je nešto što vam nitko nikada neće moći oduzeti. Jer kad jednom

uspostavite kontakt s Bogom, on ostaje za cijeli život, on ostaje za vječnost. On je trajan. Taj odnos nikada ne gubi na važnosti, on samo može rasti i bivati snažniji, nikako se izgubiti. U ljubavi nema straha, a kad malo bolje razmislite uvidjet će te da je Bog sama ljubav. Vjerujte mu i strah će isčeznuti. Imajte povjerenja u Njega.

Povjerenje je jako bitna stavka, kako među nama ljudima u međusobnim odnosima, tako i povjerenje između nas i Boga. Svaki problem se uz razgovor može riješiti. Razgovarajte s našim Bogom, recite Mu sve vaše brige i strahove, radosti i veselja, recite Mu ono što je potrebno da iziđe iz vas kako bi olakšali svoju dušu i samim time učinili korak bliže Bogu. Jer duša je ta koja vapi za Gospodinom, no ako je ona pod nekim teretom, teško joj se kretati, teško joj se izražavati. Najbolji način da njoj, a samim time i sami sebi olakšate, jest taj da sav teret predate, odnosno kažete Gospodinu. On će vas saslušati i reći što bi bilo najbolje za vas da učinite da se riješite tih okova, a da time ne izgubite povjerenje u Boga i da time ne gubite na duhovnoj snazi. Zbog toga je jako bitna snaga naše vjere. Jer bez nje, teško da će te povjerovati Gospodinu kad vam nadođu brige. Tu sad stupate vi na teren. To je prekretnica koja vas samo jedan jedini korak dijeli od snažnijeg zajedništva s Gospodinom, do vašeg potpunog povjerenja, pouzdanja u Njega. Tu se sad postavlja pitanje da li Mu vjerovati iako je put možda i trnovit ili izabrati prečicu koja na prvu izgleda jednostavije, no svi jako dobro znamo, da ako krenom tom prečicom, naići ćemo na pregršt mina koje će izbombardirati našu dušu te ju raniti do neprepoznatljivosti. A zbog čega? Jer niste htjeli slušati Božji šapat kojim vam je govorio pravi put, iako možda na prvu

djeluje kao teži, ali Bog će vam uvijek pokazati jedini i pravi put za vas, put za vaš spas. Vi se pak odlučujete slušati šapat sotone koji želi da patite, koji grijeh uvijek prikazuje kao nešto lijepo i primamljivo, no na kraju, ako zagrizete njegov mamac, on vas udara sa svih strana, uvjeravajući vas da ste sami krivi, jer nitko osim vas ne može donositi odluke o vašem životu. On je taj koji će vas kroz život, na razne načine pokušavati odvojiti od Boga.

Ako niste sigurni, ako ne znate što vam je za činiti, obratite se. Pozovite Gospodina za pomoć, On zapravo samo to i čeka. On će se rado odazvati vašem pozivu, trčeći vam u susret riječima: „Sine/Kćeri moj/a, dođi k meni i odmori se“.

Život na zemlji nije lak, ali uz Gospodina on biva mnogo lakši. Zato ponavljam, u ljubavi nema straha, vjerujte Mu.

Svjesni potpunog pouzdanja u Njega, vi se prestajete brinuti, jer uviđate da će On, na samo Njemu znan način, to okrenuti na dobro. Neće vas više doticati mišljenja drugih ljudi, njihove kritike, zlobne riječi, ružni pogledi, možda čak i lažne glasine koje širu o vama, jer vam postaje bitno mišljenje samo Jednog.

Odlučivši se na pouzdanje u Njegovu providost, vi cijeli svoj život prepuštate Njemu, dopuštate Mu da se brine o vama. Zato se prestanite truditi kontrolirati svoje ili tuđe živote, prestanite se truditi i počnite se pouzdavati.

„Tko hoće život svoj da sačuva, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj zbog mene, naći će ga. Jer što koristi čovjeku, ako dobije sav svijet, a pritom izgubi dušu svoju?“

Biti predan Bogu zahtijeva odbacivanje zadovoljavanja vlastitih potreba i dopuštanje Bogu da se kroz naš život proslavi. Dakle, prihvaćanje križa vjerujući u Božju milost koja nam je data da izdržimo taj teret i prikažemo ga Bogu na slavu. To nije lagan zadatak, no odlučivši živjeti Kristovim životom, prihvaćamo te *uvjete* i predajemo se Njegovu vodstvu. Jer kad se dvije strane nameću i jedna se preda drugoj, to uglavnom znači poraz onoga koji se predao, priznanje predanog da je izgubio. No u Božjem predanju, predavši se, vi pobjeđujete, i ne samo to, predavši se vi bivate jačim negoli ste bili prije te predaje. Pitate se kako? Jednostavno. Predali ste se Onomu koji je vaša snaga, Onomu koji vas ljubi, Onomu koji vas vodi, koji vas obnavlja, štiti, bdije uvijek nad vama, Onomu koji je vaš početak i kraj. Svojim predanjem Gospodin u vama započinje proces duhovne regeneracije, mijenjanjem vaših stajališta te produbljivanjem vaše vjere. Predate li se Gospodinu zapravo postajete Njegov *alat* pomoću kojeg On *popravlja*, odnosno mijenja ovaj svijet.

Bog nam je svima dao slobodnu volju, tako da ste i vi slobodni u biranju svog predanja. No svakako imajte na umu da svako predanje ima svoje prednosti ali i posljedice. Vaše predanje ukoliko nije iskreno, već samo prazno izgovaranje riječi, ne mislivši pritom na izgovoreno, ono biva uzaludno. Ono je zavaravanje samoga sebe. Zato budite iskrenog srca, vodite se istinom, jer istina će vas osloboditi. Istina će vam pokazati pravi način potpunog predanja.

Jer smisao poslanja i jest predanje. Ukoliko želimo vršiti Božju volju, sa radošću ćemo Mu se predati, jer svjesni Njegove veličine, svjesni posljedica svojih grijeha, uviđamo za

što se zapravo predajemo, za što se zapravo borimo kroz život. U borbi predanja uviđamo da se pripremamo za vječnost, te da ova naša svakodnevna stvarnost zapravo jest podizanje svog duha prema Gospodinu, priprema za naše vječno prebivalište, priprema za Nebo. I upravo zbog toga kroz život prolazimo kroz određene oluje, jer zavapivši u njima Božjoj pomoći, odajemo komu posvećujemo ovaj život, odnosno dajemo do znanja da vjerujemo samo i jedino Bogu, da nas samo On može spasiti iz spomenutih oluja, pružiti nam ruku spasenja te nas kroz razne ovozemaljske kušnje voditi prema izvršenju našeg poslanja.

Stoga rastite u vjeri, jer vjerujući vaše pouzdanje bit će usmjereno prema vašemu poslanju.

Tko stavlja sve
u Božje ruke,
može vidjeti
Božju ruku
u svemu!

BUDI PRIJATELJ S BOGOM

Bez razgovora niti jedan odnos ne može napradovati, ne može se razvijati, ne može opstati. Bez razgovora odnosi se pretvaraju u vegetirajuće stanje. Tako i vi, ako želite da vaš odnos s Gospodinom napreduje, razgovarajte s Njim. Molitvom vi razgovarate s Bogom, dakle dijalogom. Time dopuštate Gospodinu da vam govori, uviđate da jedno drugom možete postavljati pitanja i ujedno davati odgovor. No, ako samo jedan ulaže u taj odnos, isti je osuđen na propast, jer se u tom odnosu zapravo samo jedan bori za vaš spas, a boreći se sam, umori se. Jednostavno ga iscrpi svakodnevno ulaganja i predavanje sebe ako vidi da se ono jedino bori, da je jedino njemu stalo. Tad postaje svjesan da nema smisla ulagati sebe u nešto čemu nema spasa, jer taj drugi postaje gluh za vas i vaše riječi. S vremenom, on se počne udaljavati, a na kraju i nestane iz vašeg života. Nemojte dopustiti da se to dogodi vašem odnosu s Bogom. U svakom razgovoru On vama govori, no ako svakodnevno postavlja isto pitanje i vidi da se vi ne trudite čuti Ga, vi zapravo polako zatvarate vrata svoga srca i ne dopuštate da Njegove riječi dopru do vas. A ako u vašem životu nema Boga, vi ste, kao što sam gore rekla, osuđeni na propast. Možda grubo zvuče te riječi, ali one su istinite. Jer ne dopuštajući Gospodinu da dopre do vas, vaš odnos s vremenom blijedi, a ako se u njemu nakog dužeg vremena ništa ne mijenja, on nestaje. Dok molitvom, vi se zapravo usredotočavate na Gospodina, na Njegovu prisutnost i dopuštate Mu da uvijek biva s vama.

Kako bismo Bogu postali prijatelj, prvo Ga trebamo željeti bolje upoznati, vjerovati Mu jer to i jest bit prijateljstva, povjerenje. Želja za prijateljstvom s Bogom ne zbiva se

slučajno. Ona je Božji odjek koji se nalazi u nama, da nas trgne iz *zimskog duhovnog sna*. Ponekad to čini kroz boli ali samo iz razloga da vas potakne na promjene, da potakne u vama onu goruću strast koju je potrebno imati da bismo se svakodnevno budili i lijegali za zahvalnošću.

On vas želi povesti sa sobom u pustolovinu zvanu *život*, samo iz razloga da vas približi k sebi i da vas počme pripremati za vječnost. Jer u vječnost ne možemo ući neiskusni Božje pravednosti i odsječeni vodstva Duha Svetoga. Kroz život moramo štošta toga proći, proživjeti i iskusiti kako bi duhovno rasli ali i očistili se nepotrebnog tereta koji nas konstantno vuče natrag, tereta grijeha koji se godinama nakuplja i gomila u nama. Stoga očistite vaše srce tako da postanete svjesni svoje grešnosti te nadolazećih situacija koje bi vas mogle odvesti u to, odvesti u grijeh. Grijeh koji ranjava Kristovo srce svaki put nanovo, a Njegove rane čini bolnijima, osobito ako je taj grijeh počinjen svjesno, ako smo znali da srljamo u njega i ništa nismo poduzeli, već smo mu se samo prepustili.

Ali postajući Božjim prijateljem naša savjest se počinje buditi i ne dopušta nam da tako olako ogriješimo. Svaki put ona nas upozori, čak i prije učinjenog djela ona se javlja da nas odvraća od naših zamisli. Ona je zapravo naš podsjetnik koliko je duhovni svijet veći i vrijedniji od ovozemaljskog, i da se za njega zaista i vrijedi boriti. Da se za njega vrijedi odreći strasti ovoga svijeta koje nas svakodnevno privlače. Ona je naš podsjetnik da uvijek činimo dobro i ništa drugo osim dobra.

Lijepo je imati savjest, mnogi su ju nažalost izgubili jer su se predali vodstvu svjetovnog blješavila a nisu primjetili Ljubav onoga koji ih je stvorio. No bez obzira na njihovu sljepoću, za nas koji smo svjesni Božje prisutnosti bilo bi lijepo da se za njih *slijepe* molimo, jer molitva je najjače oružje. Ona može doprijeti do najtvrdih srca. Molitvom možemo ozdravljati, molitvom možemo slijepima podariti vid. Zato svakodnevno prinašajte Gospodinu izgubljene ovce, vjerujem da će se jednoga dana i one vratiti svom Pastiru. Pastiru koji ih nikada nije napustio, koji ih traži i dalje i koji ih čeka. Pastiru koji će uvijek biti tu da ih primi natrag u svoje stado.

Njegujte svoj odnos s Gospodinom, postanite prijatelji. Biti prijatelj s Bogom najveća je privilegija koju ovdje na zemlji možemo imati.

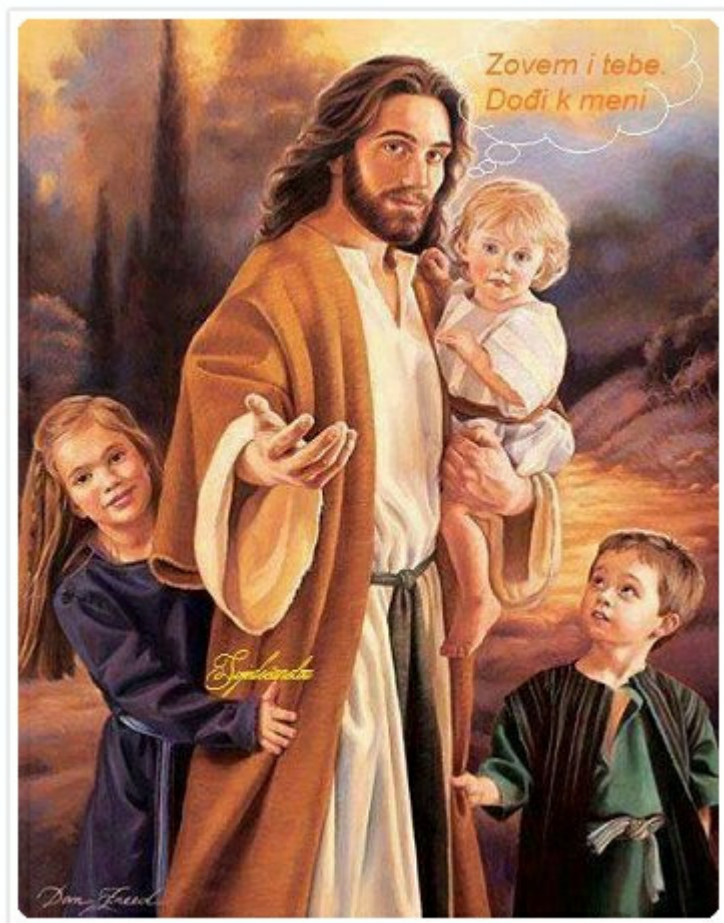
Koliko se vi približite Gospodinu, toliko će On moći djelovati i utjecati na vas. On bi najviše volio da Mu se potpuno prepustite, no On vas iznad svega voli i poštuje te vam je zbog toga dao slobodnu volju da sami odlučite što će te raditi sa svojim životom, komu se klanjati, komu vjerovati, koga voljeti, komu se prepustiti. On vas toliko naizmjereno ljubi da vam je dao mogućnost izbora, samostalnog izbora. Iako bi volio da ste Mu jako blizu, to zapravo sve ovisi o vama i vašoj svjesnosti Njegove postojanosti. On će vam se približiti onoliko koliko Mu vi to dopustite, odnosno onoliko koliko vi želite biti blizu Njega.

Ulažući u prijateljstvo s Bogom ulažete u odnos koji je vječan, ulažete u odnos koji nas priprema na vječnu Radost, a ako želimo živjeti Vječnom Radošću svakako ćemo se kroz života trebati boriti za ono ispravno, boriti za ljubav, boriti za istinu,

boriti za oku nevidljive vrijednosti, jer spoznavši te vrijednosti vaš će se odnos razvijati, vaš će odnos rasti jednako kao i vaša želja da postanete svetijim.

U Vječnu Radost ne možemo ući ako se u potpunosti ne očistimo svih svojih grijeha i ako se za iste ne pokajemo, i tu leži odgovor na pitanje „kako postati svet“. Ako zaista želimo gledati Lice Božje potruditi ćemo se ovdje na zemlji lišiti sebe i svoju dušu svega što nas udaljava od Boga, i potruditi se živjeti ponizno u prijateljstvu s Gospodinom kako bismo jednoga dana, kada dođe naše vrijeme, zajedno s Njim uživali Vječne Radosti.

KUŠNJA JE ZNAK DA STE NA PRAVOM PUTU

Kušnja je test kojim Bog propitkuje iskrenost vaše vjere. Ona vam je poslana jer je došlo vrijeme da prijedete na novu duhovnu razinu svog života. No sve ovisi o vama. Do sada ste Mu vjerno služili, ali došlo je vrijeme kada vaša vjera biva kušana. Obranite Božju čast. Jer svo znanje koje vam je dato, dato vam je od Boga. On je taj koji vam pomaže na vašem svrhovitom životnom putovanju, te promatrajući vaše sazrijevanje uvodi vas u nove dimenzije vašeg života.

Kad osjetite da dolazi kušnja, odmah pribjegnite u molitvu, odmah se pritecite u Božju pomoć. On će vam dati snage da se obranite od nje. U tim trenutcima veliku ulogu imaju i vaše misli, one mnogo puta znaju kontrolirati nama a da mi sami toga nismo ni svjesni. Zamolite Duha Svetoga da upravlja vašim mislima, da ojača vašu potrebu za Bogom, tako da kad se nađete u vrtlogu kušnje budete svjesni da vas jedino misao o Bogu može izvaditi iz iste.

Kroz date nam kušnje mi izgrađujemo svoj karakter. Učinimo Gospodina ponosnim na nas, dokažimo Mu da smo jači od nje. Prvi korak nek vam bude zahvalnost, ne samo na datoj kušnji, već i na okolnostima, situacijama i osobama koji su vas na jedan način i doveli do nje. Zbog svih njih ste i rasli. Budite sigurni da je Gospodin preko njih djelovao na vas, poslavši vam tu kušnju znajući koji talent vam je potreban kako biste napredovali u duhu. Jer Gospod zna naše mogućnosti, On vidi naše duhovne dubine i zna što nam je potrebno da bismo duhovno napredovali.

Ako se želimo približiti Gospodinu učinit ćemo sve što On od nas traži, pa tako i svladati spomenuto. Suočite se s

kušnjom, nemojte bježati od nje, ona je vaša ulaznica za novu etapu daljnjeg zajedničkog života s Bogom. Možda se baš tad Bog i *povuče* iz vašeg života, možda baš tad prestanete osjećati Božju prisutnost. No vjerujte mi, On je i dalje tu, no ovaj put želi biti promatrač. Želi promatrati kako kroz tu zadaću koračate *sami*, kako bi u potpunosti uvidio vašu vjeru, odnosno vaše povjerenje u Njega i kolika je zapravo vaša želja za Njegovom blizinom, a kolika za trenutnim užiticima koje pruža ovaj svijet i navode nas na grijeh.

Bog kuša našu vjeru svojim *odsutstvom*. On želi vidjeti da li branite riječi koje ste u mudrosti zadobili na svom duhovnom putovanju propovijedajući ih drugima, riječi kojih ste se čvrsto držali kao svojih životnih uvjerenja. On sada želi vidjeti da li ste zaista mislili izgovoreno, da li se može pouzdati u vas, želi vidjeti da li vam može vjerovati. Što zapravo Bog radi tim svojim postupcima privremenog odsutstva? On vas želi upoznati sa vama samima, jer ponekad nismo ni svjesni snage koja je u nama dok se ne suočimo s određenim situacijama kojima ne možemo vladati. I baš zato dopušta da osjetite Njegovo izbivanje. Da Mu zapravo pokažete tko ste uistinu vi, čime se predstavljate Njemu a čime drugima. Želi vama ukazati koja je prava istina. Iako On zna pravu istinu, tim izbivanjem vam želi otvoriti oči da i vi sami uvidite istinu o sebi. Jer lagati ne možemo zauvijek, pa ni samome sebi. Istina će izići na vidjelo. Ako ju vi ne želite vidjeti ili ne želite da ju drugi vide, Bog će pronaći način da ona bude pokazana, jer život u laži nije život s Bogom.

Svi mi barem jednom moramo biti kušani, odnosno testirani. Kušnja nije znak da smo pod velikim grijehom, da je Gospod ljut na nas, da nas više ne želi, da želi da patimo. Ne,

to nipošto nemojte misliti. Ako vam nadođu takve misli, znajte da one nisu od Boga, one su potpuna suprotnost od onog što Bog zapravo želi da mislite.

Preko kušnje mi rastemo, razvijamo se, sazrijevamo, gradimo naš odnos s Bogom. Kušnja je zapravo poklon, na nama je kako ćemo taj poklon primiti, kako ćemo ga otvoriti i kako će on utjecati na nas. Kušnja je ispit vjere. Kad se nađete u mraku nemojte sumnjati u ono što vam je Bog u svijetlu govorio. U toj duhovnoj šutnji nemojte se oslanjati na svoje osjećaje, već na Božju Riječ koja nam je data, nemojte propitkivati druge za zadaću koju je Bog namijenio samo vama. To je vaš ispit. Samo vi, nitko drugi, samo vi ga možete položiti. Samo ste vi taj koji može dati prave odgovore, jer je ovdje ispit vaše vjere, vaše savjesti, ne tuđe. Za to vrijeme vi zapravo radite na svojoj strpljivosti, jednoj jako velikoj i odanoj vrlini koju danas posjeduje malen broj ljudi. Budite strpljivi i vjerujte Mu. Duhovna šutnja vodi vas prema duhovnoj zrelosti.

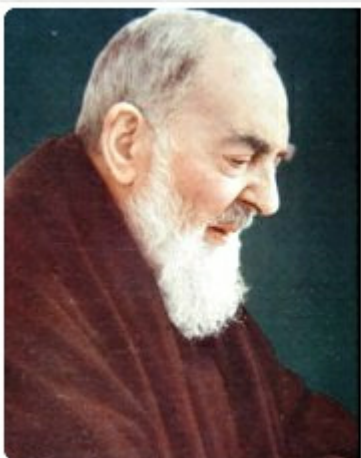
Ponekad se zna dogoditi da ljudi popustu kušnji, odnosno dopustu da budu zavedeni, dopuštajući sotonu da nadvlada njihove misle i uvjeri ih da su preslabi za tu borbu, te tako skrenu sa svog duhovnog puta. No zato je Gospodin u nas izlio ljubav i dao zadaću da ljubimo jedni druge, jer, ma koliko daleko otišli od Boga, ta ljubav će nas vratiti k Njemu. Molitvom možemo vratiti izgubljene ovce. Nemojmo ih osuđivati, oni nisu svjesni svoje prekretnice, svog krivog skretanja, svojih krivih uvjerenja. Pazimo jedni na druge, dopustimo Gospodinu da kroz nas utječe na srca zalutalih ovčica za koje Gospod željno iščekuje da Mu se vrate.

Mnogi od vas će se zapitati kako je moguće ostati u Bogu ako Ga ne osjećamo, ako ne osjećamo Njegovu prisutnost? Za početak uspostavite ravnotežu u sebi. Potrebno je riješiti se briga, jer brige vode u očaj, očaj u tugu, tuga u depresiju, a depresija u beznađe. Korak po korak i vi se nalazite na putu prema samouništenju, a upravo to je ono što sotona želi od vas. Želi vam oduzeti volju za životom, samim time i volju za Gospodinom. Predajući se očaju, sottoni, vi počinjete mrziti vlastiti život. Ponekad se takve stvari počnu događati u duhovnoj suhoći. No uvijek, bez obzira na tu suhoću molite, vapite, vapite Gospodinu, nek Njegovo ime konstantno prebiva na vašim usnama. Jer imajući Ga na usnama, nikada Ga nećete izgubiti iz srca.

Kad se jednom odlučite slijediti Krista, s potpunim pouzdanjem, vi Mu svjesno predajete sve svoje brige, znajući da će se On pobrinuti za vas i pokazati vam da se, uzdajući se u Njega, nepotrebno brinete. I budite sigurni da će te iz te duhovne suhoće izići mudriji u duhu i svjesniji svoje malenosti, no zahvalni, jer će te znati što vam je slijedeće za činiti kako biste rasli.

Stoga, kad vas zadesu problemi predajte ih Gospodinu u ruke svjesni činjenice da ih predajete u prave ruke. U Ruke koje će taj problem nadići. Kad tako opušteno počnete razmišljati, samim time tako se i vladati, odnosno vladati se bezbrižno nad datim brigama, vi zapravo „odustajete od vlastita života“. Zašto navodnici? Jer odustavši na takav način, vi zapravo pobjeđujete. Više vas ne vode ovozemaljske brige, već ste prepušteni duhovnom vodstvu. A duhovni svijet je puno snažniji od ovozemaljskog, on će nam pokazati dimenzije kakve svijet nikada neće moći niti sanjati.

Biti kušan je očiti
znak da je duša
dobro prihvaćena
od Gospodina.
Zato, kušnje nisu
kazne nego dokaz
ljubavi.

@sv.padrepio

LJUBAV JE BIT BOŽJEG KARAKTERA

Mi se zovemo i jesmo Djeca Božja, a vjerujući u Isusa Krista, Sina Njegova, mi to uistinu i postajemo. Ako prihvaćamo Sina Njegova, prihvaćamo i Oca. Jer bez Sina do Oca ne možemo doći. I bez Sina, mi ovdje na Zemlji, ne možemo imati braću i sestre, jer je Krist Sin Božji. Vjerujući u Sina, mi po Kristu postajemo braća i sestre. Zato Bog i govori: „*Ljubite jedni druge kao što je Krist ljubio vas*“. Jer ljubeći svoju braću i svoje sestre, vi ljubite Krista, a ljubeći Krista, ljubite i Boga.

Bogu obitelj mnogo znači, zato nas je i stvorio, zar ne? Bog nas je stvorio na svoju sliku. Pogledajte samo u svoje srce. Čovjek kad osjeti potrebu za djecom, on radi na tome da dobije obitelj, Bogom danog sina ili kćer. Isto to čini i Otac. Kad želi imati dijete, Bog stvara nas, jer mi smo Njegova obitelj. Zato budite zahvalni na obitelji koju vam je Bog dao, jednako kao što je i Otac zahvalan na vama. Kao što vas ljubi kao dijete svoje, tako i vi ljubite i volite svoju djecu, jer su ona Božja Djeca. Ljubeći svoju djecu, vi ljubite Boga. Ona su Božji dar nama ljudima, ona su osmijeh Neba darovan nama na Zemlji. Gledajući u taj dječji, iskreni osmijeh, imajte na umu da vas ta iskrena radost i sreća čekaju na Nebu, i budite sigurni da se Bog u tom djetetu smije i raduje zajedno s vama. Stoga kličite i radujte se s djecom, ona su mali podsjetnik na Božju čistoću, vjeru i ljubav kakvu bismo svi trebali imati.

Tokom života, susrećući se s raznim okolnostima, razvijajući svoj karakter, poneki od nas se udalju od djeteta u njima. No to dijete je vaša poveznica s Ocem. To dijete je stvoreno na Božju sliku, tom djetetu su od njegova rođenja

date razne milosti, milosti koje ga povezuju s Ocem i samim time s dobrobiti čovječanstva. Udaljujući se od njega, nesvjesno odbijate Očeve milosti i idete putem u kojemu sami pokušavate djelovati, no bez Božje pomoći, svaki put kojim krenete, za vas bit će put patnje. Svima nama je od rođenja dato poslanje kojim izvršavamo volju Božju. No stapajući se sa svijetom, izvršavajući svjetovne zapovijedi udaljavamo se od onog božanskog u nama i time gubimo kontakt s djetetom u sebi. Pokušajte se sjetiti sebe kad ste bili dijete. Nekima vraćanje u djetinjstvo budi ružne uspomene, unosi tugu i nemir, no nemojte bježiti od takvih osjećaja. Vizualizirajte sebe od najranijih sjećanja kojih se možete prisjetiti i zagrlite to dijete. Kažite mu da ga volite, da ga prihvaćate onakvog kakav on jest, kažite mu koliko ste ponosni na njega i na snagu u njemu kojom korača kroz život. Potrudite se vratiti tom djetetu osmijeh na lice. Grleći ga, zapravo ga sam Otac grli kroz vas i svojim *dodirom* zacjeljuje rane koje ste tad zadobili, rane kojima nikada niste dozvolili da budu zacijeljene jer ste ih ili ignorirali ili ih se sjećali kroz osjećaj odbačenosti, razočaranja, tuge, nemira, tjeskobe. Recite tom djetetu koliko je ono uistinu voljeno i vaše rane polako će početi zacjeljivati. Ljubav uistinu čini čuda, kroz Ljubav svaka vaša rana bit će zacijeljena, svaka vaša bol pretvorena u praštanje, te kroz praštanje i posvećivanjem Gospodinu sebe i osoba koje su vam nanijele bol uvidjet će te da opraštajući vaša ljubav raste, a raste Milošću Božjom. Oprostiti ponekad nije lako, ali je moguće, itekako moguće. Predavši Isusu sve svoje boli, On će vas učiniti sposobnim oprostiti, ljubiti i voljeti. I tad će te povratiti ono dijete u vama, ono dijete koje dopušta Ocu da ga vodi. Opraštajući dobivate milosti koje ste neoprostom odbacili i postajete svjesniji član Božje obitelji.

Postajući članom Božje obitelji dobivate obitelj za Vječnost. Tad uspostavljate kontakt sa svojom dušom. Ona vas počinje voditi kroz vaš život, ukazujući vam na duhovne vrijednosti. Postajete svjesni tko je vaš Otac i počinjete naprosto svijetliti, jer uviđate važnost značenja imena *Otac*. A kad vi svijetlite, svojim svijetlom možete utjecati na mnoge. Pobrinite se da uvijek svijetlite pravim svijetlom, svijetlom koji pokazuje Put, Put koji trebamo iskrena srca slijediti.

Kad se odlučimo ići tim putem, situacije koje nas počinju okruživati dat će nam doznanja da smo na pravomu putu, putu kojim koračaju sva Djeca Božja. Znakovi koji će nam se početi otkrivati davat će nam snagu koja nam biva potrebna braneći Božji teritorij, braneći Istinu. Stoga upamti, Ti si Dijete Božje, sva Božja snaga je u tebi, zato uzmi *mač* koji ti je Otac dao da obraniš sebe i svoje voljene. Bori se, i znaj da ti niti jedan protivnik ne može ništa jer je tvoj Bog uz tebe. A tko je Bog? Bog je Ljubav.

Jedna od bitnih lekcija koje biste tokom života trebali naučiti jest *naučiti voljeti*, odnosno naučiti primiti i uzvratiti ljubav, a ne ju zadržavati samo za sebe ili joj se možda čak i odupirati. Zadržavajući ju za sebe vaš ego dobiva na važnosti te on potiče sebičnost i samoljublje. Kako ju Otac dijeli s nama, tako ju i mi moramo znati podijeliti s drugima. Zapravo, On nas napaja ljubavlju. Oku nevidljivom ali prisutnom linijom koja se zove zajedništvo.

Zamislite da postoji bankomat ljubavi, bankomat koji je uvijek pun, koji ne traži karticu već iskreno srce. A da bismo imali bankomat, potrebna nam je banka. Kako bi ovaj svijet bio divno mjesto da postoji banka ljubavi. Ali imajte na umu

da bi u tu „banku“ trebalo ulagati, a ne samo uzimati iz nje. To je bit ljubavi, uzajamno davanje i primanje, odnosno ulaganje u ljubav. Svjesni da mjesto poput toga ne postoji, barem ne ovdje na Zemlji, razmislite o tome da upravo vi postanete ta banka, da vi postanete banka ljubavi. Reći ću vam jednu tajnu. Vi i jeste banka ljubavi. Vi volite i vi ste voljeni, vi pružate zagrljaje, utjehe, marite za druge, pomažete im, a upravo to je i potrebno da biste ispunili kvalifikacije za bankom ljubavi. Nemojte biti sebični i svu tu ljubav koju vam Otac daje zadržati samo za sebe. Prosljedite ju dalje.

Kad bismo se zapitali što nam je svima zajedničko, što nas pokreće, odgovor bi bio Ljubav.

Ljubav svi posjedujemo jer nas je Gospodin blagoslovio ljubavlju onog trenutka kad smo začeti. Samo su je poneki od nas zametnuli toliko duboko u sebe i tu ljubav u njima malo tko može vidjeti. Pomožimo im blagim pristupom, pristupom poštovanja prema njima da ponovno pronađu davno izgubljenu ljubav. Jer Ona je tu, čeka da Ju pozovemo. Ljubav se ljubavlju rađa.

Uistinu, Ljubav je bit Božjeg karaktera. Kad progledamo, kad se odlučimo na ponovno rođenje, na obraćenje, kad budemo mogli vidjeti Gospodina u svakom živom biću, shvatit ćemo našu svrhu, odnosno svrhu našeg postojanja.

Stoga, proširite svoje horizonte vezane za vaš život, proširite vidike i uvidjet će te svoju svrhu. Spoznavši ju znat će te što vam je za činiti, jer je ona vaš putokaz prema vječnosti. Karta za vaš pravi Dom. Isus je rekao: „Ja sam Put, Istina i Život. Nitko ne dolazi Ocu osim po meni“. Jeste li Ga naučili

voljeti, vjerovati Mu? Da li ste prihvatili što je Isus učinio zbog vas?

Posvetiti život Bogu možemo na razne načine, a jedan od meni dražih je kroz služenje. Služenje drugima kroz radost, kroz ljubav, znajući da svu tu ljubav koju pružamo njima, zapravo pružam Bogu. Na razne načine na kojima služimo, zapravo služimo Svevišnjem. Sve što činimo, činimo za Njega, predajemo Njemu za vječnu Mu hvalu i slavu. I upravo tad uviđamo radost življenja. Kroz zahvalnost, kroz ljubav.

Kroz odnose učimo voljeti, učimo se razvijati, imati povjerenja, vjerovati, ali isto tako učimo i davati, biti nekome potpora, biti nečiji prijatelj, biti uvijek tu za drugoga. Učimo se služenju.

Velika čuda nikada se nisu dogodila preko noći, bilo im je potrebno dogledno vrijeme da pokažu svu svoju ljepotu. Temelj njihova stvaranja bio je u strpljivosti i pouzdanju u Gospodina. Ako Otac od vas želi da čekate, vjerujte Mu. Što god želite da se dogodi Bog će vam to isto dati kad za to dođe vrijeme. No, ne ovisi sve o vašoj molitvi. U većini slučajeva ovisi o vama i o vašoj zrelosti, o vašoj spremnosti na uslišanje molitvi.

Ponekad je potreban rad na sebi da biste se dodatno izgradili kako biste se u skoroj budućnosti mogli susresti s novim izazovima koji bi vam došli u susret pri uslišanju molitve. Iz tog razloga rad na sebi je itekako bitan. Najbolja investicija je investicija u nas same. Ulažući u sebe vi se kao osoba izgrađujete, vi rastete, odnosno radite na svrsi svojeg poslanja, a zbog toga smo svi i došli na ovaj svijet, da ispunimo svoje poslanje za koje nas je Otac i stvorio. Zato i

jest bitno naučiti se strpljivosti *ploveći* morem našeg života, jer strpljivost ne dolazi sama po sebi, ona dolazi kao dar Duha Svetoga, dar u koji ulažući sebe bivamo blagoslovljeni Mirom. A Mir i jest ono što nam je Krist ostavio. Ostavio nam je itekako vrijednu baštinu u toj jednoj rečenici: “Mir s tobom”. Uđite malo dublje u te Kristove Riječi i spoznat će te koje su zapravo prave vrijednosti koje su nam date.

A sada pokušajte na trenutak stati. Prestanite raditi to što radite i ostvrite se oko sebe. Osluškujte tišinu, u njoj će te pronaći odgovore koje možda godinama tražite, ali ih niste uspjeli pronaći jer ste se stopili s masom koja trči kroz život, s masom koja nema vremena za odmor, koja nas samo tjera dalje, koja nam ne dopušta da samostalno dišemo, već nam nameće stajališta kako moramo požuriti ako želimo napredovati, s masom koja nema vremena za Boga. Pa što onda radite, čemu toliko obaveza, čemu tolika žurba? Požurujući druge ne uspijevate uživati u zajedničkim trenutcima, već se prepuštate materijalnom vodstvu obaveza, odnosno nametnutom izvoru problema i nezadovoljstva. Umjesto da ulažete u međuljudske odnose vi svoje dragocjeno vrijeme ulažete u nešto prolazno, ulažete ga u nešto u čemu vrlo lako možete biti zamijenjeni, otpisani, kao da nikad niste ni postojali. Ne dozvolite da vas posao odvoji od vaše obitelji, jer Bog nas je stvorio kao obitelj. Zato i jest obitelj toliko važna. Svi smo mi ovdje na Zemlji jedna velika duhovna obitelj.

Svjesni da obitelj pokreće ljubav, Bog je učinio da ta ljubav bude vječna. Stoga u svom srcu gradite mostove, nemojte podizati visoke zidove ne dopuštajući drugima da vam priđu. Opustite se, otvorite svoje srce. Ako ga držite

zatvorenim kako li će Bog doći do vas? Zatvorivši svoje srce ljudima, zatvorili ste ga i Bogu. Usredotočimo se na ljubav kao na glavnu svrhu našeg života, jer ulažući u ljubav mi ulažemo u nešto što je vječno. A odustavši od ljubavi što li vam tad preostaje? Život bez ljubavi nije vrijedan. Ulažite u ljubav cijelim svojim bićem i spoznat će te onu pravu agape. Spoznat će te nadnaravnu ljubav, agape ljubav. Agape ljubav vlada našim srcima i našim umom, ona je potpuno predanje našeg bića. Bivajući u takvoj vrsti ljubavi postajemo sposobni vidjeti ljubav u svemu i u svima. Prestajemo gledati na to tko nas je povrijedio, mi volimo unatoč postupcima drugih ljudi.

Uzdajte se u ljubav i ona će vas kroz život i voditi. Živeći tako snažno dajete Bogu sigurnosni kod vašeg života, dajete Mu pristup svim nadolazećim situacijama, uzdate se u Njegovo vodstvo, te ste u potpunosti spremni kroz život ići „zatvorenih očiju“ jer znate da vas Njegovo vodstvo može i hoće usmjeriti samo na dobro. Prepustite se vodstvu ljubavi, ona će vam sve objasniti. Nemojte dozvoliti da sve ove riječi ostanu samo to, riječi. Potrudite se zaista tako i živjeti, pretvorite te riječi u djela, jer po djelima vašim očituje se vaša duhovna zrelost. Kroz tu ljubav darujte sebe drugima.

Pišući ove retke na um mi padaju predivne riječi, riječi koje bih mogla predložiti čak i kao poruku Duha Svetoga koje mi šalje kroz misli, a glase ovako: “Josipa draga, upamti ovo: Tvoja djeca želu tebe. Tvoje oči da ti pokažu svoju radost, tvoje uši da ih poslušaj i uvažiš njihovo mišljenje, tvoje vrijeme da zajedno uživajte ljubav, tvoju pažnju, prisutnost i pozornost da ti pokažu koliko te vole i koliko cijenu tvoju brigu o njima, a to ti pokazuju kroz igru, kroz smijeh, onaj prekrasan, glasan, iskren dječiji smijeh, to ti pokazuju kroz

zagrljaje, kroz najljepšu izgovorenu melodiju koja izlazi iz njih dok govori „mama volim te“. Mislim da se ova poruka može jednako odnositi na sve nas. Nije bitno o kome je riječ, da li je riječ o djeci, roditeljima, prijateljima, susjedima, poznanicima ili nekom desetom, bitno je da iz te poruke izvučete lekciju koja govori koliko je ljubav zapravo bitna u našim životima. Ljudi oko nas ne želu samo dijelić nas, to ne može zadovoljiti potrebe njihova srca. Ako vam je netko bitan, ako vam netko znači, sudjelovat će te u njegovom životu cijelim svojim bivanjem, a ne samo površinski.

Upamtite, nikad ne bismo znali kolika je ljepota mora ako bi cijeli život proveli promatrajući samo njegovu površinu. Treba zaroniti da biste otkrili sve ljepote koje se u njemu nalaze. Jednako je i s nama ljudima. Uronite malo dublje. Vjerujem da će te se iznenaditi s kakvim će vas sve ljepotama oduševiti. Ono najljepše u nama Bog je sakrio unutar nas. Jer nažalost, ovaj svijet uništava sve ljepote koje su oku vidljive, zato je Bog unutar nas sakrio našu dušu, da ju svijet ne uprlja, da ju svijet ne uništi. Jednako vrijedi i za naše srce. Bog je u njega stavio dijelić sebe, kako bi uvijek, u svakom razdoblju vašeg života mogao biti uz vas. Čuvajte svoje unutarnje ljepote. S razlogom su skrivene. Njeguajte ih. O vama ovisi njihova čistoća i njihova potreba za ljubavlju. A kad jednom odlučite zaroniti malo dublje u sebe, spoznat će te još mnogo stvari s kojima vas je Otac blagoslovio i koje vam nitko ne može oduzeti, jer one pripadaju Bogu.

Njegujući odnose, dajete ljudima do znanja koliko su vam bitni, a važnost vašeg prijateljstva najbolje će se očitovati u vremenu koje provodite zajedno. Bog vam je dao život, vaš život je vaše vrijeme, vrijeme koje trebate živjeti svjesni svoje

veličine, svojih Bogom datih osobina, svojih talenata. Pametno uložite blagodati kojima vas je Gospodin blagoslovio, one predstavljaju vašu veličinu. A svatko od nas je onoliko velik koliko je njegovo srce veliko.

Spremni služiti drugima, dati se drugima, spremni pomicati planine za druge, osjetit će te rast vlastita srca, osjetit će te snagu unutar vas, drugim riječima osjetit će te Milost Božju kako raste u vama, a za duhovnu zrelost to je jedna od jako bitnih stavki. Kad jednom osjetite Božju Milost, postat će te gladni za njom. Zapravo je vaša duša ta koja će vapiti za njom. I upravo to je ono što Gospodin od vas želi. On želi u vama probuditi strast za Njim, da u vama izgara svaki atom vašeg bića u želji za Njegovom blizinom, u želji da vi duhom dotičete nebo iako je vaše tijelo na zemlji. I tad se dešava spoj savršene ljubavi. One prave, božanske ljubavi.

Imajte na umu da posvećujući se drugima, zapravo se dajete Bogu. Iz tog razloga su odnosi u našim životima jako bitni. Kroz njih vi sebe dajete za njihovu sreću, za njihov osmijeh. I upravo tu leži tajna našeg življenja. Usrećujući druge vi zapravo usrećujete sebe, ali svjesni da sam Bog djeluje kroz vas. Kroz te novonastale osjećaje koje osjećate u svojoj nutrini Bog vam se zapravo na taj način zahvaljuje što ste Mu dopustili da kroz vas djeluje na druge. I zato uvijek budite zahvalni, budite svjesni da vođeni ljubavlju, ljubav pružate drugima. Bog Vas blagoslovio.

BUDITE SVIJETLO

Jedan od načina kako očistiti svoje srce jest ljubav prema bližnjima. Imajući tu vrstu ljubavi, Bog će vam polako otkrivati i druge načine na koje možete očistiti svoje srce. No ne zaboravite, ljubav je ta koja sve pokreće. Vjerujte u ljubav, ona će vas voditi, jer vjerujući u nju vi zapravo vjerujete u ostvarenje svojih molitvi, jer Bog je Ljubav, a vjerujući Ljubavi, odnosno Bogu, vjerujete u Njegovu pomoć, vjerujete da ste predavši mu svoje molitve zadobili i njihovo uslišanje. Po vjeri ćemo se poznati, po vjeri ćemo biti vođeni.

Redovitim djelovanjem sa duhovnom obitelji mi se učimo zajedništvu, učimo se ne samo primati već i davati ljubav, odnosno, učimo se nesebičnoj ljubavi. A djelovanje unutar te iste obitelji vrši se na način da si uzajamno pomažemo. No to i jest bit pronalaska svrhe našeg života, da smo uvijek tu jedni za druge.

Htjeli vi to ili ne, kroz vas prolazi snaga Duha Svetoga. Svjesni Božje veličine, vi svoje misli, svoje riječi i djela predajete pod duhovno vodstvo, odnosno pod vodstvo Duha Svetoga i na taj način Gospodin djeluje kroz vas. Na taj način pomoć koju pružate drugima zapravo je Božja pomoć. On vam, upravljajući vašim mislima šapuće što vam je za činiti. U tim trenucima zraka Božje providnosti nalazi se nad vama, ona obasjava vaše biće svjetlom pravde, svjetlom istine. Tom istom svjetlošću vi privlačite druge, ali isto tako ljude koji nisu u svjetlu počinjete na neki način iritirati. Stoga ne brinite kad na svom duhovnom putovanju naiđete na osobe koje vas baš i ne prihvaćaju, koje vas kritiziraju ili možda čak i omalovažavaju. Svatko tko je pod nekakvim mračnim

utjecajem bježi od svjetla i pokušava na razne načine ljudima sa svjetlom oduzeti to isto svjetlo, odnosno povući ga u tamu sa sobom. Kad naiđete na takve ljude molite za njih, blagoslivljajte ih, i nipošto im nemojte dozvoliti da vam oduzmu Svjetlo Života. To svjetlo je vaš vodič za Nebo. Kad vam se u životu bude dešavao osjećaj *gašenja*, kad ne budete toliko osjećali jakost tog svjetla, samo zazovite ime Gospodnje, Ono će vam *napuniti baterije*, to jest, vratiti prvotni sjaj. No nemojte se ražalostiti ako dođe do tog pomanjkanja svjetla. Za sve što nam se događa postoji neki razlog, kad tad ga otkrijemo. Svakako budite strpljivi i uvidjet ćete zašto je svjetlo na trenutak malo oslabjelo. Naša jakost leži u Bogu. Ako ste Ga spremni slijediti On će pojačati svjetlo i niti jedna tama ga nikada neće moći ugasiti. Svjetlo Ljubavi gorjet će zauvijek.

Ljubav koju nam je Krist ostavio data nam je kao dar koji smo dužni proslijediti dalje u svijet. Znamo da On djeluje kroz nas i da ta darovana ljubav služi kako bi nas međusobno povezala, kako bi preko nas djelovala na druge i kroz te druge na ostale članove Božje obitelji. Vaša duhovna obitelj pomoći će vam da uvijek idete naprijed, da ne nazadujete, već da čvrstim koracima koračate ka duhovnoj zrelosti.

Da bismo ovdje na zemlji pronašli svoje mjesto, odnosno uvidjeli kamo bi trebali pripadati, potrebni smo jedni drugima. Sami svrhu svog života možda i možete jednim dijelom otkiriti, no za cjelovito istraživanje potrebni su nam drugi, potrebna nam je obitelj, odnosno članovi duhovne obitelji koji će nam pomoći u potrazi za istoj.

Kako dijete bez obitelji ne može upoznati potpunu radost, tako jednako i vi, bez svoje duhovne obitelji teško da će te uspjeti pronaći svrhu i ispunjenje.

Svoju snagu, svoj karakter pokazujemo kad uspijevamo pronaći radost čak i u situacijama koje nas pokušavaju rastužiti, možda bih čak rekla i zarobiti. Prepuštajući se tužnim mislima mi zapravo postajemo njihovi robovi, te one počinju utjecati na sve odluke u našim životima. Zato nam je toliko potrebna duhovna obitelj. Jer kad se desu situacije u kojima uviđate da sami ne možete ili da čak ne uspijevate pronaći snagu za molitvu, imajući duhovnu obitelj kojoj se uvijek možemo uteći u pomoć, postajemo zahvalni na datim kušnjama jer uviđamo da nas sve te brige zapravo približavaju Božjim koracima. Uviđamo da nas ti problemi odgajaju, podižu nas, pripremaju naša srca na nešto mnogo veće negoli možemo osjetiti ovdje na zemlji.

Mi svoja srca pripremamo za vječnost, a da bismo išli tim putem, Bog nas prvo treba *protresti*, odnosno očistiti naše srce kako bi ono kad jednog dana dođe pred Gospodina bilo čisto, ponizno, iskreno i vjerno. Zato očistite svoja srca, pripravite put Gospodinu.

Cijeli naš život je škola u kojemu uvijek naučimo nešto novo, svakodnevno dolazimo do novih saznanja, samim time svakodnevno bivamo učenici. Oni koji pažljivo slušaju spremni su za napredak, za uzdizanje svoje vjere k Bogu. Oni su svjesni Božje prisutnosti, te u svemu što ih okružuje pronalazu Gospodina. Ti ljudi sjaju posebnom svjetlošću jer su vođeni Kristom. Krist prebiva u Njima te im pomaže u njihovu rastu. Ta njihova svjetlost uistinu i jest posebna, jer su ju ljudi

koji se nalazu u blizini „svjetlećih“ osoba sposobni vidjeti. Oni zapravo prenose tu svoju svjetlost na ljude oko sebe. A kako to rade? Kroz ljubav. Oni volu sve ljude, oni ih prihvaćaju, oni su se spremni žrtvovati za druge, služiti im, spremni su odreći se svega kako bi spasili barem jednu dušu.

Ljubav uistinu i jest dar s neba, jer je ona naš ključ. Ključ koji otvara sva vrata, koji ulazi u najskrovitija mjesta, ključ koji dolazi do svih odgovora. Ako se nalazite u nekom nemiru, a u doticaju ste s osobom koja zrači Bogom, samo budite pored nje. Ne trebate čak ni razgovarati, samo upijajte njezin mir, i taj isti mir će preplaviti vaš duh, vaše srce, vaše cijelo biće. Uvidjet će te snagu duhovnosti, koja je daleko puno jača od snage ovoga svijeta. Duhovni svijet je neusporedivo snažiji od ovozemaljskog, a maleni dio tog svijeta možete prepoznati kroz ljubav bližnjega svoga.

A kroz zajedništvo, odnosno ljubav prema bližnjemu otkrit će te svoje darove, odnosno svoje poslanje. Nismo ni svjesni koliko smo zapravo potrebni jedni drugima. Sami ne možemo rasti. Možemo, ali ne onoliko koliko bi rasli kroz zajednicu.

Prihvatimo jedni druge, budimo jedni drugima potpora, utjeha, zagrljaj, lijepa riječ ili samo poslušajmo drugog. U tome leži čar zajedništva. Kako kažu „čudni su putevi Božji“, možda iz razloga što kroz druge Gospodin govori i nama. Dobro slušajte što vam drugi imaju za reći... oslušajte... Bog vam kroz njih govori.

**Budite
svjetlost
sebi...
Pa cete
svojim
sjajem dotaci
mnoge...**

LJEPOTA ISTINE, MOLITVE I DUHA SVETOGA

Moleći za druge, molitva nam se vraća poput bumeranga i to s više blagoslova negoli smo ih poslali, jer u molitvi naša snaga raste. Moleći iskreno, cijelim svojim bićem, moleći srcem vi bivate blagoslovljeni duhovnim zdravljem, a kad imamo zdrav duh sposobni smo iscjeljivati mnoge svojim molitvama. Naša odgovornost leži u ljepoti molitve, kad smo spremni nesebično davati sebe i svoje vrijeme kako bismo pomogli drugima.

Biti odgovoran i ustrajan u molitvi velika je čast kod Boga. Kad u naš život uđu ljudi koji osjećaju teret vlastita života, znajte da oni nisu stavljeni pred vas bez razloga. Bog vas na taj način poziva da pomognete toj osobi. On vidi vašu duhovnu snagu i zna koliko ste spremni sebe darovati kako bi drugima pomogli nositi njihov križ.

Prihvaćajući druge, pažljivo ih slušajući, vi s njima postepeno gradite zajedništvo. Odnosno dajete Bogu za pravo da kroz vas djeluje i na njih, ali isto tako znajte da razgovor među vama može biti i Božja poruka upućena vama. Dakle, kad nam se netko povjerava dobro ga saslušajte, jer u svim tim njegovim brigama zasigurno leži rečenica koju trebate čuti kako biste složili trenutnu puzzlu u vašem životu. Jer razgovor je dijalog, dijalog dvoje ili više ljudi, odnosno razgovor je međusobno pomaganje i međusobni rast.

U trenutku kad vam se netko povjerava, on se prema vama odnosi kao prema svećeniku, želi da sve što vam je rečeno ostane među vama i vi to morate poštivati kako bi zadobili povjerenje. Dokažite da vam se može vjerovati, jer povjeravajući se, ta osoba vam otvara put u njezino srce.

Nemojte ga povrijediti, njegujte ga, zacijelite ga. Taj netko vam vjeruje.

Mnogi su izgubili vjeru u ljude jer su tokom života bili ranjeni, povrijeđeni, izigrani nebrojeno puta. A kad nam se dogodi neka nepravda čovjek počinje gubiti vjeru, i u tim trenutcima od velikog bi značaja bio razgovor s prijateljem, razgovor u kojem vas prijatelj podiže, daje vam ruku i nadu za nastavak dalje. U tim trenutcima vi zajedno rastete, jer ste pokazali milosrđe i dušom zagrlili drugu dušu. Da bi došlo do tako predivnog prijateljstva potrebna nam je ljubav Kristova koju ćemo širiti i s kojom ćemo svakodnevno blagoslivljati, te zahvalnost jer je ona veliki čin poštovanja, ne samo drugih nego i samog Gospodina. Njegujte zajedništvo koje vam pripravi Gospodin.

Bez iskrenosti ne trebate računati na zajedništvo, jer je ona njegov temelj. Što su temelji jači, to je zajedništvo čvršće. Odnosno, što je srce iskrenije to je prijateljstvo povezanije. Iskrenost ponekad zna zaboliti, no taj nas šamar samo trenutno zaboli, kasnije kad ta bol prođe bivano sretniji jer uviđamo da nas Bog oslobađa okova grijeha kojima smo plovili. Imajte hrabrosti za istinu. Ne laskajte drugima sa lažima, sotona je otac laži, ne budite njegov, već Kristov nasljednik.

Salomon je rekao: „Iskren je odgovor znak pravog prijateljstva“. No nemojte miješati biti iskren i biti bezobrazan. To su dva različita pojma. Znajte suosjećati s drugima. Ako svima koji se nađu na vašem putu kažete sve u lice bez obzira na njihove osjećaje, tad dovodite u pitanje vašu kulturu, vaš odgoj, vašu veličinu čovjeka. Budite iskreni

srcem, upozorite na grijeh, nemojte lagati, gradite prijateljstvo na istini, i ono će postati poput Petra, poput Stijene. Niti jedan brodolom ga neće moći srušiti, jer su temelji tog prijateljstva vođeni Bogom, vođeni Istinom. Stoga u prijateljstvo posijte sjeme iskrenosti. Kad dođe vrijeme žetve ubirat će te Božje plodove.

Bog nas neizmjerljivo voli i ljubi, no odbijajući živjeti i govoriti istinu, vi se otuđujete od Njega i zapravo počinjete borbu protiv samoga sebe. Otudivši se od samog Gospodina, vi svojoj duši pružate otpor, otpor na dobro, otpor za njezin rast, te u konačnici i otpor za njezin razvoj. A ako se vaša duša ne razvija, ne razvijate se ni vi, te tako bivate ukinuti za brojne milosti kojima vas Bog želi blagosloviti. Dobro oslušajte vapaje svoje duše.

Kad vam srce obuzme želja za obnavljanjem odnosa, slobodno joj se prepustite. To vam se zapravo javlja vaša duša, ona vas zove, ona vas doziva da joj pomognete. Niti jednu želju koja dolazi iz vaše nutrine ne smijete ignorirati, pa tako ni ovu. Imajte uvijek na umu da kad pomažete vlastitoj duši da zapravo pomažete sebi. Jer ulažući u svoju nutrinu ulažete u vječnost, jer je duša jedino što zajedno s nama ide put vječnosti. Kako započeti taj proces prepuštanja? Vjerujem da se to mnogi pitaju. Za početak budite u tišini i oslušajte svoje srce, zaronite duboko u njega, pogledajte njegove rane i priznajte sebi na glas, grijehe i udarce zadobivene tokom života koji vas muče, koji vas progone, grijehe i ožiljke za koje nitko ne zna, jer upravo to stoji na putu zajedništva vas i Gospodina. Izbacite ih iz sebe. Imajte hrabrosti za to. To je uistinu veliki korak koji planirate učiniti, ali imajte hrabrosti. Budite odvažni. Učinivši to prestat će vas slijediti napasti svih

tih grijeha i izrekavši ih svećeniku zadobit će te potpuni oprost grijeha te će te milostima kojima vas Otac želi blagosloviti ostaviti otvoren put k vama, otvoren put k vašem srcu. Zadobivši oprost grijeha i vaše rane počet će zacijeljivati.

Govorenjem na glas zapravo se suočavate s njima, jer mnogi žive u zabludi uvjeravajući sami sebe da sve dok nešto nije izgovoreno, mogu živjeti kao da se nije ni dogodilo. Za takve osobe je veliki korak reći, odnosno priznati grijehe na glas. No budite iskreni, ponizni i dajte svojoj duši riječ. Dopustite joj da ona umjesto vas govori što ju je ranilo, što ju i dan danas ranjava i sprječava u njezinu razvoju. I sve dok se ne oslobodite okova tih grijeha, živjet će te u narušenom zajedništvu vas i Gospodina.

Bog nam je uvijek spreman oprostiti. Bog vidi naša srca, zato se trebamo iskreno pokajati za svoje grijehe, u većini slučajeva ih i oplakati. Njemu nisu toliko važne riječi, koliko mu je važno srce. Jer ono nikad ne laže, ono mu uvijek govori kako se uistinu osjeća, ono mu govori tko ste zapravo vi.

Riječi su promjenjiva karaktera, no vaše srce nije, ono je uvijek isto, i baš zbog toga Bog vjeruje njemu. Stoga, za sami početak, priznajte si svoje grijehe, ali od srca se pokajte. Nemojte dozvoliti da to budu tek puke izgovorene riječi. Ispovijedite se srcem, očistite svoje srce. Bog gleda iskrenost vašeg srca, te po njegovoj čistoći daje vam oprost grijeha, a otpustivši vam grijehe, vašoj duši daje slobodu. I tad, u tom trenutku osjetit će te kako Njegova Milost prolazi vašim bićem te vam u srce unosi neopisivu Radost. Osjetivši to, osjetit će te i zahvalnost, osjetit će te zajedništvo. Jer ste oprostom grijeha

zadobili Milost Božju i uspostavili ponovno zajedništvo s Gospodinom i tad možemo biti sigurni da je svaki naš korak vođen Bogom, svaka naša misao da dolazi od Boga, ali isto tako i da uspijevamo raspoznati koje misli nisu od Njega te im se žarko suprotstavljamo, odnosno odbijamo ih slijediti jer naše srce pripada Onomu koji nas je stvorio.

Vođeni Istinom dajemo sve od sebe da tako i živimo, u istini i pravdi. Uspostavivši najbitniji odnos u našem životu, spremni smo na zajedništvo s ljudima. U tom zajedništvu budite vođeni Božjom Providnošću i ne dozvolite da vam jezik brza u zaključivanju. Prvo postanite prijatelj, budite razumni, pozitivni, ne osuđujte, uvijek iziđite u susret drugomu, pružite mu još jednu šansu, jer svi smo mi grješnici koji na svom životnom putu pokleknu, no koliko god puta pokleknemo toliko nam je puta pružena Božja Ruka Spasenja. Pronađite uzor u tome, u Kristu. Budite uvijek spremni pružiti ruku pomirenja.

Ako želite imati mir, uvijek će te raditi na pomirdbi, ona umiruje vaše srce i produbljuje bit našeg prijateljstva, kako s tom osobom tako i s Bogom.

Praštanje je plemeniti čin, ono daje naslutiti da ste na dobrom putu koji je Gospodin pripremio za vas. Da Ga slijedite, da prihvaćate volju Njegovu. Kako u Bogu uvijek pronađete oprost i pomirdbu, tako i vi činite drugima. Jer oprašanjem oplemenjujete svoj karakter. Bog vam, oprostivši, pokazuje plodove oprosta, odnosno počinjete uviđati da se duhovno razvijate, da jačate svoju zrelost. Počinjete uviđati darove Duha Svetoga.

Bog nas je stvorio sličnima svom Sinu Isusu Kristu. Poput Njega mi možemo uživati blagodati kojima nas je naš Otac Nebeski obilato nagradio. Blagoslovljeni smo s ljubavlju i uvijek ju u izobilju možemo davati ali isto tako i primati. Zbog Ljubavi, raspoznavamo što je dobro a što zlo, odnosno dao nam je savjest. Dao nam je dušu, koja nas čini besmrtnima, dušu koja nas svaki put kad se nađemo *pred ispitom* upozorava kroz našu savjest. No isto tako dao nam je i slobodnu volju kroz koju zapravo pokazujemo koga smo odučili slijediti. Da li ćemo poslušati upozorenja koja nam savjest šalje i u poniznosti slijediti Krista ili ćemo pak podleći grijehu i požudama ovoga svijeta te se opredijeliti za zlo.

Mi smo Njegov DNK. Opravdamo Njegovo povjerenje koje ima u nas, da bismo jednoga dana, kad se budemo gledali oči u oči mogli to učiniti bez srama.

Kako je Krist bio odgovoran Ocu, isto tako smo Mu i mi odgovorni, odnosno, za sva svoja djela i ne djela ćemo odgovarati. Postanite svjesni svoje grešnosti i na vrijeme se pokajte. Bilo bi lijepo da za početak u svom domu pronađete kutak koji će biti kutak za razgovor s Bogom. Suočite se sa svojim grijesima i čvrsto odlučite da se želite mijenjati. Da želite biti osobom kakvom vas Gospodin vidi. Da želite biti poput Krista. Odbacite oklope koji vam ne daju da slobodno dišete, da slobodno živite, oklope koji su zapravo teret vaših grijeha, vaše prošlosti. Meni je puno pomogla vizualizacija. Sve što me ometalo u približavanju Gospodinu, što me dosta vezivalo za ovozemaljske stvari, činilo me navezanom za prolaznim užiticima, vizualno sam odbacivala od sebe. Dio po dio. I uistinu, Gospodin je djelovao. Riješio me okova grijeha i dao mi novu priliku. Da živim u istini, pravednosti, Božjoj

prisutnosti. Otvorio mi je oči i uši i dao mi privilegiju života s Bogom. Da u svemu i svakomu vidim Gospodina. Pokazao mi je put spasenja, put ljubavi.

Istim tim putem možemo svi ići ako se iskreno odrekemo okova koji nas drže u čvrstoj povezanosti sa ovim svijetom.

Dopustite Duhu da djelu, da vam pomogne, dopustite Mu da vas promijeni. Zamolite Ga za pomoć. Samo On ima tu silu koja nam može pomoći u izgradnji našeg karaktera, jer karakter da bi postao poput Kristovog treba godinama izgrađivati, a nitko doli sam Duh nam u tome ne može pomoći.

Duh Sveti nas priprema za Vječnost, samim time oblikuje i naš karakter, jer je itekako bitno kakvog karaktera dolazimo pred Gospodina. Da li se na njemu radilo, da li se u njega ulagalo, da li je on *odgajan* da bude poput Kristovog? Jer biti poput Krista ne znači da Ga moramo oponašati u svemu što je On radio, već da dopustimo Kristu da živi u nama. Dopustivši Mu to, naš karakter se odmah počinje mijenjati na bolje. Jer iz nas počinje govoriti, razmišljati i djelovati sam Krist.

Duh Sveti sam po sebi ne može djelovati ako ne surađujemo. On počinje u nama djelovati onog trenutka kad nam srce zatitra za Kristom, kad naše srce osjeti čežnju za Kristom.

Gospodin s nama ne postupa na silu. On je uvijek bio Taj koji čeka da Mu se vi prvi obratite. Da vi sami, svojom voljom pokažete interes za vjerom. I upravo tad vi otvarate

vrata svoga srca Duhu Svetomu. On se nastanjuje u vaše srce te kroz njega slobodno djeluje na vaš život. Zahvalite Mu na tome, no isto tako nemojte se bojati tražiti Ga za pomoć. On je uvijek tu i rado će vam pomoći. On je najveći blagoslov kojeg nam je Otac ostavio ovdje na zemlji. Duh Sveti je naša poveznica sa Gospodinom. Utjećući se Duhu, utječemo se Ocu. Nemojte se ustručavati zazvati Ga, ta On nam je i dat da nam pomogne. Dopustite Mu da vas promijeni.

Duhovno sazrijevanje je jako bitna stavka vašeg života. Bit našeg postojanja je da upoznamo Krista, da Ga slijedimo, da Mu vjerujemo. Odlučivši se slijediti Ga, vi započinjete jedno prekrasno putovanje ka duhovnom rastu. Jer koliko je vaša duša zrela, toliko više žeda za Gospodinom. Ukoliko želite uvijek piti iz tog Izvora, prionite što prije poslu. Radite na sebi, odnosno hranite svoju dušu vjerom u Isusa Krista, i Bog će vam pokazati pute koji vode ka duhovnoj zrelosti. Znajte da kroz cijeli vaš vijek vi rastete u duhu. Duhovna zrelost nije pročitati knjigu i naučiti ju, ne. Duhovna zrelost je osjećaj, ona se mora osjetiti, odnosno kad se odlučite zakoračiti malo dublje u duhovnost vi počinjete osjećati Božje prisutstvo. Taj bi osjećaj opisala kao puninu radosti. Točno osjećate da vam duša, odnosno vaš duh, da vam raste. Osjećate radost koja nije ovozemaljska, koja je nadrealna, Radost u kojoj počiva cijeli vaš život. Zato radite na svom duhovnom sazrijevanju, ulažite u njega. Ono ne može doći samo od sebe. Vaš duh ga mora biti gladan, a vi mu na tu glad potvrdno odgovorite i dajte mu *hranu* koja mu je prijeko potrebna za njegov razvoj. Postanite jedno. Vi i vaš duh morate jednako *disati* ako želite duhovno sazrijevati. Dopustite Duhu da promijeni vašu nutrinu, da vas obnovi, da

preusmjeri vaše razmišljanje prema jedinom odredištu koje ćemo za života dobiti, odredištu koje nam je svima zajedničko. Dopustite Mu da kroz vas djeluje.

DUHOVNA ZRELOST

Sazrijevanjem uviđamo koliko je posvećenje bitno. Ono nas navodi kojim smjerom trebamo ići, pokazuje nam pute i oblikuje naše misli, a samim time i naša shvaćanja i poimanja života. Ako ste se odlučili slijediti Krista, vaš život postaje obogaćen radošću i mirom, no isto tako bivate svjesni činjenice da koliko god je vaša duša bliže Gospodinu toliko često će te upadati u kušnje, toliko će te puta biti protreseni jer će vas sotona htjeti odvojiti od Boga. U takvim situacijama sotona naš život prikazuje kao promašaj. Na misli nam mogu padati razni problemi, brige kojima zlo želi upravljati nama na način da počnemo razmišljati samo o njima, odvlačeći nas na taj način od Boga, jer prihvativiši njegovu igru, vi prestajete razmišljati o Bogu i cijelim svojim bićem se dajete sotoni. No ako smo odlučili slijediti Krista, mi ćemo u svakom problemu pronaći način da se još više posvetimo Kristu, da Mu budemo još bliži, te ćete spoznati da su problemi zapravo tu da se kroz njih razvijate, da kroz njih sazrijevate, odnosno duhovno rastete. Početi će te uviđati da u svim brigama kojima vas je zlo htjelo preuzeti, ono zapravo biva poraženo, jer se vi unatoč problemima i dalje utječete k Bogu. Zato je veoma važno komu se posvećujemo, jer onaj koji dobije naše posvećenje, dobiva naš život, odnosno priliku da kroz nas djeluje. Ne dopustite da vas bujica negativnosti i nezadovoljstva odvede u virovite vode. Ne hodite nemirnim morima, ona lako potapaju i najjače *brodove*, uplovite u mirnu luku našeg spasenja, luku našeg Spasitelja Isusa Krista i uživati će te mirom i spokojem.

Kad počnemo duhovno sazrijevati prvo što se u nama mijenja jest pretvaranje laži u istinu. A kako bi taj proces

započeo, potrebna nam je Riječ Božja. Ona nam je potrebna koliko i našem tijelu hrana. Dakle, bez nje vi se ne možete razvijati, ne možete sazrijevati, vi ne možete rasti. Bez nje ne možete pobijediti razne kušnje koje vam ovaj svijet nameće, a vjerujte mi, ima ih na svakom vašem koraku. Uvijek će ih i biti, zato je Riječ Božja nužna da bismo uspjeli nadvladati ovozemaljske kušnje, te zajedno u Gospodinu započeli svoj put, svoj rast.

Istina će uvijek pobijediti, ustrajte na njoj. Ponekad će vas i rastužiti, no to je samo znak da ste na jako dobrom putu života po Božjoj Riječi. Jer čovjek koji živi u istini, gledajući laži koje se zbivaju oko njega, on postaje tužan, jer uviđa koliko su ljudi oko njega tvrda srca, dopustili lažima, dopustili grijehu da pobijedi, a istini i Bogu okrenuli leđa. Ta tuga koja se u takvim situacijama počme pojavljivati kod vas znak je vaše emocionalne zrelosti, jer uviđajući grijehe koji ranjavaju našeg Gospodina, i gledajući na to sa velikom tugom i boli u srcu, vi se poistovjećujete s Kristom. Kad grijeh počme ranjavati vaše srce, znajte, Krist je u vama. Vođeni ste Kristom. Kad takva tuga počme utjecati na vaš život, Bog vas priprema za velike stvari. Zato budite ponizni u Gospodinu, dopustite Mu da vas dotakne, dopustite da vas Istina promijeni, da istina pobijedi.

Čitajući Riječ Božju vi se suobličujete s Kristom i prihvaćate Njegov autoritet, Njegovo vodstvo. Budite i rastite u Riječi Božjoj i Duh Sveti će vas istinom oblikovati. On neće dopustiti da vašim životom spletkare laži. Bit će te vođeni Istinom i uvijek će te imati potrebu govoriti samo istinu. Jer u trenutku kad svoj um, čitajući Riječ Božju, preputite vodstvu Duha Svetoga, vi Mu zapravo predajete svoj um, da On s njim upravlja. I upravo zbog tog povjerenja, vi, zračeći Radošću

koja vas je ispunila, pod utjecajem Duha Svetoga, svoj život počinjete graditi na čvrstim temeljima, na temeljima istine, a nju, kao takvu, nitko, pa ni najveći neprijatelji neće moći srušiti. Vaš život postat će istinoljubiv. Te kao takvi zračeci Božjom svjetlošću bit će te nagrađeni darovima koji će istinom pomagati drugima, koji će istinom oslobađati druge. Stoga nemojte olako shvaćati Riječ Božju. Ona je vaša mapa, vaš putokaz koji trebate slijediti ako želite ispuniti svrhu koju je Otac spoznao za vaš život. Slijedite ju ako želite živjeti da biste ispunili svoje poslanje.

Riječ Božja ne samo da mijenja vas, Ona mijenja i vaše razmišljanje, vaše odluke, stavove, ona mijenja vaš karakter. Prepustite Joj se i ne samo da će te vidjeti promjene u svojim životima, već će te ih i osjetiti. Zato su nam i data osjetila koja imamo. Ne samo za ovozemaljske stvari, one su prolazne. Znajte da sve što nam je od Boga dato, ono je dato za vječnost. Sve što smo dobili po rođenju, dobili smo od Boga, a na nama je kako ćemo te blagoslove, te darove iskoristiti, kako ćemo im služiti te komu ćemo ih predati.

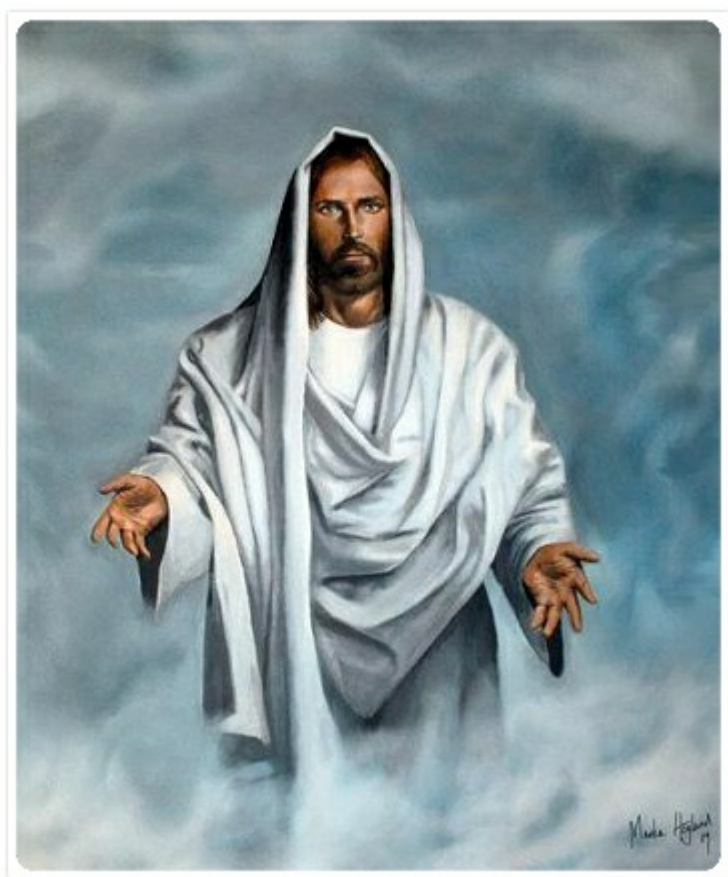
U životu je bitno samo ono što je vječno. Razmišljajući o Riječi Božjoj vaša se osjetila pojačavaju. Ne samo da počinjete bolje vidjeti ili čuti, vama se izoštravaju sva osjetila, te u punini počinjete osjećati Gospodina, a to je bit tih darova, datih osjetila. Koristite ih Bogu na hvalu, čast i slavu, koristite ih za stvari koje su vječne i spoznat će te nadrealne situacije kojima će vas Gospodin darovati kako biste Mu bili bliže. Tim osjetilima možete spoznati i dijelić Neba. Jer sreća i radost nisu isto. Sreću nam pružaju stvari, ljudi, situacije koje se dešavaju na zemlji, a radost... Radost nam je data od Boga. Nju mogu osjetiti osobe koje su svoja čula počela koristiti u

Božanske svrhe, koja svojim čulima, svojim osjetilima imaju dar da osjete taj duhovni svijet, da ga vidu, da ga opipaju. Rijetki su takvi koji su odlučili biti toliko predani Bogu da sve ono što im je On dao oni koriste samo za Njega. Gospodin postaje cijeli njihov svijet, te svugdje, uvijek i u svemu vidu samo Njega. Bogu hvala na prihvaćenim pozivima tih ljudi. Onih odabranih koji su dopustili Gospodinu da ih preobrazi.

Imajte na umu da sve što radimo ostavlja tragove, ne samo na nama već i na ljudima koji nas okružuju, no što je još bitnije ostavlja traga u našoj nutrini, odnosno na našoj duši koja će jednog dana odgovarati za sve naše postupke. Imajte na umu da će posljedice biti vječne, stoga pametno ulažite u sebe i budite mudri u donošenju svojih odluka. Svaka odluka, pa i ona koja se na prvi pogled ne čini tako bitna, u Božjim očima je itekako bitna. Bogu je svaki vaš postupak važan, on pokazuje vašu zrelost, odnosno duhovnu zrelost kroz koju On može djelovati.

Jednom kad stavite svoj život u Božje ruke i time uvidite promjene koje vam se počinju dešavati, vi, htjeli vi to ili ne, počinjete se mijenjati. Kako bi se u cijelosti posvetili Kristu kao prvi korak koji činimo jest odbacivanje staroga sebe, starog načina života, jer posvećivanjem života Kristu proširujemo svoje horizonte. Odnosno odlučivši se za Krista, Bog nam otvara oči. Dobivamo potpuno novu sliku vlastita života kojega, ako Mu se u potpunosti želimo predati, mijenjamo iz samoga korijena. Odnosno postajemo *olovkom*. Što znači postati Božjom olovkom? To znači da naš život postaje prazan papir na kojemu će Gospodin pisati scenarij našega spasenja. A mi, svjesni Njegove veličine, slijedit ćemo upute koje je za nas na tom papiru pisao.

ŽIVOT S NJIM

Kad nam život postaje težak i počinjemo se pitati „zašto baš meni“, tad je vrijeme za vaše *ponovno rođanje*. Jer ponekad je potrebna poneka suza kako bi nas očistila okova prošlosti, ponekad je potrebno i osjećati se odbačeno, iz razloga da bismo znali cijeniti ono što dolazi. Zato nemojte odmah suditi na prvu, pričekajte. Bogu se nigdje ne žuri. Vi ste Njegov proces koji treba za cijeloga života graditi kako bi krajnje ishodište bila Sveta Volja Njegova. Odnosno, vi za života trebate ulagati u sebe kako biste napredovali, kako biste uzdignuli svoj duh, te svojom nutarnjom zahvalnošću dopustili Gospodinu da kroz njega može djelovati i samim time vas mijenjati, da u Kristu bivate sve sličniji Njemu.

Bog se koristi našim problemima kako bi nas oblikovao i kako bi utjecao na svrhu našeg života. Kroz probleme On mijenja način našeg razmišljanja, te za jednu stepenicu postajemo zreliji, postajemo svjesniji Njegove providnosti, te, zahvaljujući Mu na našoj sposobnosti što smo progledali zapravo Mu zahvaljujete na datim problemima. Jer da nije bilo njih ne biste uvidjeli snagu Duha Svetoga koja se nalazi u vama. A upravo to Bog i želi. Da postanete svjesni nutarnjih borbi koje se vode u vama te Božje ruke koja vas brani i navodi kojim putem u toj duhovnoj borbi trebate ići. Zato nemojte bježati od problema, jer su oni vaša karta za duhovni napredak, karta za vaš prisniji odnos s Gospodinom. Stoga nek vam zahvaljivanje postane način života.

Svaka nevolja koja nas zadesi je itekako bitna, usudila bih se reći da je bitnija od sretnih trenutaka, jer u nevolji

vapimo Bogu, u nevolji se predajemo Bogu, ovisimo o Njemu. U nevolji naš odnos s Gospodinom biva jači, čvršći, snažniji.

Kad se osjećamo povrijeđeno ili odbačeno, tad smo najranjiviji. Naše molitve, naši vapaji, pozivi naše duše u pomoć u nevoji su najiskreniji, i tad Otac vidi čistoću našeg srca, te Mu mi, načinom svog ponašanja dajemo do znanja koliko smo zapravo sazrijeli i koliko još trebamo raditi na sebi da bismo postali onakvi kakvima Bog želi da postanemo, odnosno kakvima Bog zna da možemo postati, jedno s Kristom i u Kristu. Jer za to smo i poslani na ovaj svijet. Da postanemo kristoliki te da život provedemo ulažući u sebe radeći na čistoći svoje savjesti, svog duha, svog karaktera. Ne mislim pritom da budemo sveci, već da za svog života damo sve od sebe kako bi naš duh postao svet. Stoga otvoreno i iskreno zavapimo Gospodinu u molitvama, da za vrijeme patnje On uzdigne naš duh, te da se mi, svjesni svog bivanja, svjesniji svrhe svog života, odlučimo slijediti Krista, bez obzira koliko put bio trnovit. Jer radije ići trnovitim putem pa ugledati Krista, negoli putem mirisnog cvijeća koje je sam sotona pripremio za nas kako bi sakrio veličinu grijeha, kojeg bivamo svjesni tek nakon što ga izvršimo.

Svjesni istinske svrhe svog života odlučite se za put koji vam je pripremljen još dok ste bili u majčinoj utrobi. Velika većina nas je skrenula s tog puta, ali se isto tako Božjim Milosrđem i vratila na njega. Shvativši kojim putem ste mogli zalutati odlučite se za potpuni makeover duše i tijela. Za preobrazbu koja će promijeniti ne samo vas već i vaše obitelji, a samim time i budućnost vaših predaka.

Ljubav je ta koja nas vodi, ona je odgovor na sva naša pitanja. Ona treba biti naš prvi i jedini izbor. Ljubav je prvi dar Duha Svetoga. Od nje sve počinje i s njom sve završava. Ako ste se odlučili opredijeliti za ljubav, otvorili ste vrata Duhu Svetomu i sve što imate za učiniti jest da Ga zamolite da vas vodi, da vas oblikuje, da vam pomogne u odbacivanju vaših okova, odnosno da vas oslobodi grijeha vaše prošlosti, kako biste zajedno mogli kročiti putem koji je Gospodin pripremio samo za vas. Jer, prihvaćajući Ljubav, odnosno Duha Svetoga, otvorili ste se Božjoj volji te bivate otvoreni za ostale darove. Na vama je koliko ste zapravo spremni zadobiti ih. Molite srcem i Duh Sveti će vas blagosloviti svojim darovima. Pripravite svoja srca za Ljubav.

Ako želite zaista susresti Isusa, vaša vjera zasigurno će biti prokušana. No nek vam bude na umu da svaka kušnja koja nam pokuca na vrata, prilika je za vaš razvoj. Svaki čovjek na ovoj planeti kad tad bit će kušan, i to ne samo jednom. Dapače, što se više budemo približavali Bogu to ćemo više biti kušani. Svaka duša koja žedja za Isusom biva kušana. Ona odolijevajući kušnjama svakodnevno pravi korak bliže Isusu.

On nam se ukazuje na razne načine. Svaki put kad u razgovoru s drugima osjetite toplinu oko srca, kad osjetite ugodu vlastite duše u prisutstvu druge osobe, znajte da je Isus pored vas. On progovara kroz tu osobu, te zbog toga osjećate nutarnje zadovoljstvo, jer se vaša duša, preko riječi te osobe, odnosno preko samog Isusa koji govori kroz nju napaja božanskom energijom, napaja Mirom. Vaša duša osjeća prisutstvo Isusa.

Mi Ga za ovoga života nećemo moći vidjeti prostim okom, to će se dogoditi tek kad progledate. Vidjeti i progledati dvije su potpuno različite stvari. Vid je naše osjetilo i koristimo ga svakodnevno, no kad čovjek progleda vid mu više nije toliko bitan. Kad progledamo vidimo stvari za koje prije nismo marili, stvari koje su nam prije, ograničenošću našeg uma te vodstvom svjetovnih utjecaja bile nevidljive. Vi tad zapravo počinjete vidjeti Isusa u svemu. On vam se ukazuje na razne načine, te svjesni toga bivate ispunjeni radošću. Onom nadrealnom Radošću kakvu svijet možda nikada neće spoznati. Ti rijetki susreti s Isusom, ukoliko Mu se odlučimo prepustiti postajat će sve češći i dinamičniji, i svoj će te život početi živjeti sa osmjehom, te s tim istim osmjehom, znajući da je On tu pored vas, nasmijat će te se svim problemima, pa čak i kušnjama, jer postajete svjesni Njegove ruke u svemu tome, te na taj način lakše svladavate i kušnje kojima vaša vjera biva kušana.

Svjesni svoje veličine, odnosno Božje veličine a naše ograničenosti, dižemo ruke od sebe, i tim predanjem sebe zapravo se predajemo Gospodinu, počinjemo se uzdati u Njegove planove za nas, i tada On, odvezanih ruku, u našim životima može početi činiti čuda. Samo je potrebno vjerovati.

U trenutcima kada ste tonuli počinjete shvaćati da vam je bila pružena Ruka Spasenja, počinjete osjećati snagu u sebi, kao da nikad niste bili okruženi tugom. A što se zapravo događa? To vam se obraća vaša duša, duša koja je napokon ostvarila kontakt s Onim koji ju je i stvorio. Sam Otac vam daje tu snagu, snagu koja vas obnavlja, koja vas jača, koja vas gura naprijed, i koja vas Ljubavlju podiže, brišući svjetovne razloge vaše tuga, dajući vam duhovni vid, te napokon možete vidjeti

koji su pravi razlozi koji su vas doveli do tog stanja te kako se iz njih izbaviti a da pri tom ne ozlijedite svoju dušu i ne povrijedite duše osoba koje se zajedno s vama nalaze u toj takozvanoj zbrci.

I tada u vama počinje rasti radost, raste povjerenje. Potpuno povjerenje u Gospodina i volju Njegovu. I od tog trenutka vaš život se mijenja. Od tog trenutka počinjete osjećati Njegovu prisutnost u svemu. Otac vam svojom prisutnošću daje do znanja da je On uvijek tu, te briga napušta vaš život, jer sve što se u njemu počinje događati, događa se Bogu na čast i slavu. U svakoj sekundi svog života počinjete slaviti Gospodina, počinjete živjeti u zahvalnosti.

NOVI POČETAK

Za susrete vas i Gospodina potrebna je *dubina*. Duboko pogledajte u njih, oni će vam otkriti tajnu koju samo vaše srce zna. Jer u našim srcima prebiva Gospodin. Upoznajte tu dubinu i uspostavite će te komunikaciju s vlastitim srcem, s vlastitim Tvorcem. Srce krije mnoge tajne, no samo ih Gospodin sve zna. Dopustite Mu da vam ih otkrije. Prepustite se tim susretima dubine. Otvorite svoja srca za Gospodina. Zato dragi čitaocē nemoj više čekati. Pokušajmo to zajedno ako ti je teško samom ili ako možda ne znaš kako započeti.

Gospodin ti dao Mir i Dobro! Možda se trenutno nalaziš u velikoj zbrci i ni sam ne znaš kako odvojiti vrijeme za Gospodina, no jedno znaj, uvijek je pravo vrijeme za Gospodina! On te čeka. Zazovi Njegovo Ime, zazovi Ga srcem, zavapi Mu i On će se odazvati. Pozorno slušaj, nemoj da ti promakne Njegov odgovor. Očisti svoje misli, očisti svoje osjećaje, očisti se sav, kako bi mogao napraviti što više mjesta za Gospodina. Umiri svoje misli, ne dopusti da one vladaju tobom, ti ovladaj njima. Skoncentriraj se na svoje disanje, duboko i mirno udahni i izdahni, imajući na umu da svakim udahom u tebe ulazi Božja snaga a svakim izdahom da se čistiš napetosti i ostalih ovozemaljskih okova.

Kako se inače pripremamo za susret s nekom nama važnom osobom, jednako tako se pripremite i na susret s Gospodinom. Samo što će susret s Njim biti puno srdačniji i s puno više ljubavi. Pripremajući se za taj susret pripremate se za nekog tko vas voli točno ovakve kakvi jeste, za nekog komu nisu bitne ni haljine, ni odijela ni šminka ni cipele, za nekog

tko ne gleda čistoću vaše kose, već onog koji gleda čistoću vašeg srca, vaših misli, vaših dijela. Pripremate se za susret s nekim tko vas bezuvjetno i bezgranično voli, za nekog tko je pun milosti i dobrote, za nekog tko će, uvidi li čistoću vašeg srca, oprostiti vam sve. Zar to nije najljepši susret koji će te za života imati?

Očistite se dakle i vjera će se vaša ustostručiti. Jer taj susret bit će u svakom pogledu pozitivan ali i presudan. Nije bitno vrijeme, jer uvijek je pravo vrijeme za Gospodina. Otvorite se promjeni, jer upravo to se događa na susretu s Gospodinom. Ta promjena prigrlit će život i umiti vas blagoslovima. Na kraju krajeva, svi mi težimo za spasenjem, no kad to spozna naše srce, ono će se zauvijek promijeniti i u potpunosti ostati otvoreno spasenju, odnosno Spasitelju.

Tokom života, poradi raznih zbivanja kojima smo praktički predati, naše srce zna otvrdnuti, no Isus je tu da bi ga smekšao, ali to se ne zbiva samo od sebe. Da bi ga smekšali trebamo ga prvo predati Gospodinu u Ruke, te na taj način uspostaviti komunikaciju s Njim, a ono će u Božjim Rukama u mah ozdraviti, odnosno istodobno omekšati i ojačati. Jer upravo to nam čini Gospodin. Kroz oluje bivamo snažniji ali i osjetljiviji na potrebe potrebitih. Da bi naše srce ojačalo potrebne su mu vježbe. A da bi ono vježbalo, potrebna je molitva, odnosno razgovor s Gospodinom. Dobro Ga slušajte, oslušajte gdje god se nalazili i zapišite što vas je najviše dojmilo u tom razgovoru. Ponavljajte si tokom cijelog dana rečenicu koja vas je najviše dotaknula, jer upravo je ona poslana kao vježba za vaše srce. Ona je prenosnica na Gospodnjem Putu, odnosno na vašoj svrsi kako biste ispunili svoje poslanje. Ta rečenica tokom dana će vas, odnosno vaše

srce jačati, jer je upravo ona potrebna za vaš daljnji razvoj. Prepusti se Gospodnjem vodstvu, dopusti svom srcu da prepozna i u konačnici da slijedi Isusa.

Za Boga vrijedi biti strpljiv, predan i dosljedan. Cijeli naš život zapravo je priprema za vječnost. Bogu se nigdje ne žuri, a ne bi trebalo ni vama. Razvoj kristolikog karaktera nipošto ne biste smjeli požurivati jer to je proces koji traje cijeli život, proces u koji se cijeli život ulaže i koji zahtijeva suradnju. Za sve što ima svoje vrijednosti potrebno je vrijeme, a u konačnici, vječni dom nas samih zasigurno i jest najvrijednije ulaganje.

Put prema duhovom sazrijevanju iziskuje bitke. Da biste bili spremni na njih morate se naučiti osloniti na Gospodina, jer On nikada nije i nikada neće izgubiti bitku. Da biste se oslonili na Boga potrebno je vjerovanje u krajnje ishodište, a ono će ako cijelim svojim bićem želite izgraditi kristoliki karakter, biti vrijedno svake borbe. Kako to inače biva u bitkama, neminovno je da na tom putu nešto ili nekog i izgubimo, da bivamo ranjeni. Ukoliko se čovjek želi riješiti tereta koji ga vuče nazad, potrebno je da se tog istog tereta i riješi. A u obrani našeg života, odnosno života naše duše, potrebno je i „primiti metak“, odnosno zadobiti ranu kako bi svoj život sačuvali. Ožiljak će ostati, no on će zasigurno biti uspomena na nagradu koju smo zadobili prihvaćajući Božje upute, prihvaćajući Božju volju.

Imati, odnosno željeti imati kristoliki karakter zahtijeva i poneka odricanja. No da bismo započeli novi način života, prvotno se trebamo riješiti onog starog, koji nas je i sputavao u našem duhovnom razvoju. Taj „flaster“ koji

skidamo, na početku će malo i zaboljeti, što je potpuno razumljivo jer se rješavate nečeg što ste gradili cijeli svoj život. Tim „flasterom“ rješavate se neuspjeha, a to su rane koje su nas vjerovatno ograničavale u poprilično mnogo stvari, jer nas neuspjesi koču u daljnjim uspjesima. I kad se odlučimo na takve promjene, većinom strah bude prisutan. No to je sve ljudski, ipak ulazite u nešto novo, neistraženo, ulazite u velike promjene, za neke je to čak ulazak u turbulencijske promjene. No to je sve potrebno da bismo se riješili nametnutog karaktera i tim čišćenjem prihvatili karakter dat nam od Boga.

Tim promjenama približit će te se Gospodinu, one će vas blagosloviti raznim Božjim milostima. To neće biti promjene kakve ste do sada imali prilike vidjeti, jer su to promjene dubine vaše duše. Te promjene utjecati će i na ljude oko vas, jer Bog će kroz vas djelovati i na njih.

Postat će te Božji suradnik, vječni Božji pomagač koji će svojim djelovanjem dotaknuti srca, dotaknuti živote mnogih, jer će te vi, potpuno pouzdajući se u Gospodina postati most između Boga i osoba u vašim životima, postat će te u njihovim životima *blagoslovljena voda*, osobito onih otvrdnula srca.

Vi se zapravo pripremate za novu osobnost, za novi karakter, za svoje novo rođenje. Usporedila bih to sa porodom. On jest bolan, ostavlja tragove, ponekad nam stavi i suzu na lice, ali krajnje ishodište je neprocjenjivo. Zaboravljamo sve što smo prošli pred porod i tokom samog poroda te uživamo u Božjem daru kojim nas je blagoslovio, u novom životu koji nam je povjerio. A upravo to se događa kad se odlučite slijediti Krista. Dobivate priliku za novi život, za

svoje preobraćenje. Koliko god to čudno zvučalo, vi bivate blagoslovljeni gubitcima, određenom boli, jer nas to sve zapravo i preobražava u osobu kristolika karaktera. I upravo tad se počinje dešavati vaše sazrijevanje. Odbacivanje starih okova i prihvaćanje Božjih planova.

Zato živite mili moji u pripremi svoje duše za vječnost. Jer ovdje na zemlji počinje naša priprema. Radost koju osjećamo sada, samo je dijelić Neba koji smo sposobni vidjeti i prije samog ulaska u Nebo. Bog nam na taj način daje predokus Neba, dajući nam zapravo razlog da budemo ljudi, rasteći u Božjoj volji. A što znači biti čovjek? Biti čovjek znači moliti Duha Svetoga da nas blagoslovi svojim darovima, jer imajući Njegove darove sposobni smo živjeti ponizno, spokojno, strpljivo u ljubavi i miru svaki dan. Sposobni smo ljubiti Boga, a to je ono najbitnije. Zato uvijek molite Gospodina da vam pokaže kako da Ga ljubite.

Nemojte se sramiti okrenuti novi list, novu stranicu svog života, započeti svoj život ispočetka. Budite ponosni na sebe što ste se uspjeli uzdići iznad situacija koje su vas proganjale i smogli snage krenuti nanovo, budite ponosni što ste pronašli zadnji atom snage i uspjeli se dignuti i krenuti ispočetka. Ali ovaj put s Gospodinom. On će vas usmjeriti i pomoći da ne pokleknete. Što je najbitnije Gospod će vam dati snagu za novi početak. Zato se prepustite Božjem vodstvu.

Ne zaboravite, molitva je vaš ključ za Nebo. Kad ona postane sastavni dio vas, kad ju počnete svakodnevno prakticirati, kad svoj život pretvorite u molitvu, tad bivate svetiji. Odnosno tad dopuštate Duhu Svetomu da kroz vas

djeluje, te da se po vama očituju darovi Duha Svetoga. A prepoznat ćete ih po ritmu kojim kuca vaše srce. Ako ono ostaje smireno i blago i u najtežim bitkama, napadima i olujama, tada znamo da smo, prožeti mirom Duha Svetoga, na pravom putu našeg poslanja.

Idite Gospi!

Volite je!
Uvijek molite krunicu.
Molite je dobro.
Molite je što
češće možete!
Budite duše molitve.
Nikada se nemojte
umoriti moliti,
to je ono što je
najpotrebnije.
Molitva potresa
Božje srce,
ona zadobiva
nužne milosti!

Sv. Padre Pio

Uvijek Nedjeljom

Lijepo je ići kroz život i znati da je put kojim ideš Gospodnji!

Bilješke o piscu:

Josipa Ergić, rođena 17. ožujka 1987. godine u Šibeniku. Četverogodišnje školovanje završila je 2005. godine u gradu Šibeniku, Ekonomska škola, smjer Administrativni tajnik. Kućanica i majka četvero djece.

Ova knjiga "Duhovni rast Božjeg Djeteta" ujedno je i njezin prvijenac.

Knjiga govori o snazi Božje ljubavi. Ta Ljubav oprašta, ljubi, vjeruje u nas! Čeka da joj se obratimo, da ju zazovemo.

Bog čuje i najtišu molitvu našega srca. U većini slučajeva takva molitva i jest najglasija, jer je snage te molitva sam Krist!

Sila koja nas vodi, sila Duha Svetoga, daje nam tu sposobnost komunikacije s Bogom.

Kontakt:

e-mail: josipa0203@gmail.com

Sadržaj:

SLIJEDITE LJUBAV	05
USMJERITE SVOJ ŽIVOT GOSPODINU	13
ZAROBLJENI U PROŠLOSTI ILI OSLOBOĐENI OPROSTOM	19
UTIŠAJTE BUKU SVIJETA DA BISTE ČULI GOSPODINA	27
OTVORI SVOJE SRCE GOSPODINU	35
NJEGOVANJE NUTRINE	43
POUZDANJE GRADI NAŠ ODNOS SA SVEVIŠNJIM	51
BUDI PRIJATELJ S BOGOM	59
KUŠNJA JE ZNAK DA STE NA PRAVOM PUTU	65
LJUBAV JE BIT BOŽJEG KARAKTERA	74
BUDITE SVIJETLO	81
LJEPOTA ISTINE, MOLITVE I DUHA SVETOGA	87
DUHOVNA ZRELOST	97
ŽIVOT S NJIM	103
NOVI POČETAK	109
BILJEŠKA O PISCU	116

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zlorabotrebte autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Josipa Ergić

DUHOVNI RAST BOŽJEG DJETETA

Vlastita naklada

Nenad Grbac

Srednjaci 22, Zagreb

*Mob: **095/853-03-40***

E-mail: digitalne.knjige@gmail.com

Urednik:

Nenad Grbac

Ergić, Josipa

**DUHOVNI RAST
BOŽJEG DJETETA**

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-203-7

Josipa Ergić, rođena 17. ožujka 1987. godine u Šibeniku. Četverogodišnje školovanje završila je 2005. godine u gradu Šibeniku, Ekonomska škola, smjer Administrativni tajnik.

Kućanica i majka četvero djece.

Ova knjiga "Duhovni rast Božjeg Djeteta" ujedno je i njezin prvijenac.

Knjiga govori o snazi Božje ljubavi. Ta Ljubav oprašta, ljubi, vjeruje u nas! Čeka da joj se obratimo, da ju zazovemo.

Bog čuje i najtišu molitvu našega srca. U većini slučajeva takva molitva i jest najglasija, jer je snage te molitva sam Krist!

Sila koja nas vodi, sila Duha Svetoga, daje nam tu sposobnost komunikacije s Bogom.

